

Het instituut van het huwelijk

Door: Paul M. Sadler.

Het instituut van het huwelijk

- Inhoud
- Inleiding
- Gods oorspronkelijke blauwdruk
- Huwelijk en celibaat
- Een hoge en heilige roeping
- Liefde die geen grenzen kent
- Het erfgoed van de Heer
- Trouwen, scheiden en hertrouwen

INTRODUKTIE

Gelukkig werden mijn vrouw en ik allebei gered kort nadat we getrouwd waren. Niet lang daarna begonnen we het belang in te zien van het toepassen van wat de Schrift over het „huwelijk” zei, op onze relatie. Sommigen zijn misschien sceptisch, maar het werkt echt. God is de belangrijkste architect die de oorspronkelijke blauwdruk voor de instelling van het huwelijk heeft opgesteld. Daarom zijn we goed gediend om de rollen hoog te houden die Hij heeft vastgesteld voor elk gezinslid. Degenen die dit niet doen, bevinden zich meestal in het midden van emotionele onrust.

Hoewel elk huwelijk pieken en dalen kent, zal een op Christus gerichte verbintenis de tand des tijds doorstaan. Eén woord vat een relatie samen die is gebouwd op het Woord van God: toewijding! Een man en vrouw bevinden zich misschien in het oog van de storm, maar als ze toegewijd zijn aan elkaar, zal de beproeving van hun geloof hun huwelijk alleen maar versterken. Deze actuele expositie verscheen oorspronkelijk in de Berean Searchlight waar het zo'n warm onthaal kreeg dat we werden gevraagd om het in het huidige formaat te plaatsen. De lezer zal het ook interessant vinden dat we een sectie hebben toegevoegd om verder te verduidelijken hoe Romeinen 7 en 1 Korintiërs 7 met elkaar corresponderen.

Zowel jong als oud zou geïnteresseerd moeten zijn om meer te weten over Gods ontwerp voor de huwelijksrelatie. Daarom bidden we vurig dat deze zwakke poging om de pen op het papier te zetten het leven van velen zal verrijken tot lof van Zijn heerlijkheid.

Gods originele blauwdruk

Er is terecht gezegd dat er een enorm verschil is tussen een Christelijk huis en een plaats waar Christenen wonen. Het feit dat een aantal gezinsleden de Heer kennen, betekent niet noodzakelijkerwijs dat er in dat huis vrede, harmonie en een geestelijk klimaat heerst. Helaas zijn we tegenwoordig getuige van enkele zeer verontrustende trends als het gaat om het Christelijke gezin.

Laten we eerlijk zijn, veel huwelijken zitten in de problemen en veel van de goddeloze raad, die door de wereld wordt gegeven, is ondeugdelijk. James Weed, van het "Nationaal centrum voor gezondheidsstatistieken", heeft vastgesteld dat jonggehuwden vandaag de dag meer dan 50% kans hebben om ooit in de toekomst te scheiden. Hoewel de onderzoeken verschillen, wordt het huidige percentage huwelijken dat eindigt in een echtscheiding geschat als volgt (in de USA): Eerste huwelijksjaar - 61,6% eindigt in echtscheiding, vijf jaar - 51,9% en tien jaar - 40%. Dat zijn ontvullende statistieken, die ons allemaal de vraag zouden moeten stellen: wat kan er gedaan worden om het tij te keren?

De oplossing is eigenlijk vrij eenvoudig; we moeten ons onderwerpen aan de Auteur en Voltuier van ons geloof, die het huwelijk in het begin heeft ontworpen. Natuurlijk wijst de scepticus er snel op dat er geen gemakkelijke antwoorden zijn voor diepgewortelde huwelijksproblemen. We hebben het allemaal wel eens horen zeggen: "Je begrijpt het niet." Welnu, na twintig jaar van het begeleiden van stellen, komt het hierop neer: **trots, koppigheid, vleselijkheid en het niet toepassen van Gods rollen in de huwelijksrelatie.**

Het doel van elk getrouwd stel, ja, elk Christelijk gezin, zou moeten zijn om Christus het Hoofd, de Raadgever en de Gids te maken.

Merk op dat het Christelijke huis verre van een perfecte omgeving is. Waarom? Daar wonen onvolmaakte zondaars – zondaars die gered zijn door de genade van God. Het zou een plaats moeten zijn waar echtgenoten en echtgenotes ernaar verlangen om gelijkvormig te worden aan het beeld van Christus en wanneer er zich problemen voordoen, en ze zullen zeer zeker komen, gaan ze samen naar het Woord van God om een Bijbelse oplossing te vinden.

DE HUWELIJSRELATIE

"Ef. 5:21-25: 21 Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods. 22 Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk aan den Heere; 23 Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams. 24 Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles. 25 Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelve voor haar heeft overgegeven;

Laten we even aannemen dat u een oude Chevy-truck bezit waar u problemen mee heeft. U raadpleegt de buurman, die een "doe het zelf" monteur is, maar hij kan niets voor u doen. Dus u brengt hem naar de garage waar u de meeste reparaties hebt laten uitvoeren. Maar ook zij hebben geen idee van het probleem. Ten slotte belt u de GM-dealer waar u het voertuig hebt gekocht. De dealer vertegenwoordigt het bedrijf dat de truck heeft ontworpen en gebouwd. Daarom hebben ze de zaak snel opgelost, simpelweg omdat ze de onderdelen hebben ontworpen en gemonteerd die oorspronkelijk in het voertuig zijn gemonteerd.

Zou het, aangezien God de instelling van het huwelijk heeft ontworpen, niet verstandig zijn om Hem te raadplegen over de blauwdruk van de huwelijksrelatie? God heeft de rollen vastgesteld binnen de relatie die, indien gehoorzaamd, uiteindelijk huwelijksgeeluk zullen brengen. Hoewel dit misschien nogal simplistisch lijkt, zijn de meeste huwelijksproblemen terug te voeren op het niet volgen van deze richtlijnen. Dus moeten echtgenoten en echtgenotes zich afvragen of ze hun door God gegeven rol vervullen.

Mannen moeten hun vrouw liefhebben met een opofferende liefde, en door dat te doen volgen ze de liefde na van Christus voor Zijn Kerk. Vrouwen daarentegen moeten zich onderwerpen aan hun man, wat de onderwerping van de Kerk aan Christus symboliseert. Zoals we zullen zien, betekent dit niet dat ze moet kruipen aan de voeten van een echtgenoot die zijn rol misschien heeft verward met die van een tiran. Voordat we verder op deze discussie ingaan, moeten we misschien een paar algemene principes onderzoeken die God heeft vastgesteld met betrekking tot de huwelijksrelatie.

a. God is een creatieve genie

“Gen. 1:26-28: 26 En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis..... 27 En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. 28 En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!

Dat de mens naar het beeld van God is geschapen, is om een aantal redenen belangrijk. Eerst en vooral is God een drie-eenheid: Vader, Zoon en Heilige Geest. Toen God de mens kneedde uit het stof van de aarde en de levensadem in zijn neusgaten blies, schiep Hij hem een trichotoom (*) wezen - lichaam, ziel en geest. Ten tweede bezit God de kenmerken van persoonlijkheid, daarom, toen de mens uit Zijn hand voortkwam, schiep Hij Hem met een intellect, emoties en wil.

(*)--Trichotomie is, in de filosofie en theologie, de zienswijze dat de mens uit lichaam, ziel en geest bestaat.

In deze twee betekenissen kan in het algemeen gezegd worden dat de man en de vrouw als gelijken geschapen zijn. Zowel de vrouw als de man is een trichotoom wezen. Bovendien bezit ze een persoonlijkheid. Maar hier maakt gelijkheid plaats voor diversiteit. In veel opzichten zijn mannen en vrouwen net zo verschillend als sneeuwvlokken. Met betrekking tot de rollen die God aan de man en de vrouw heeft gegeven om in het huwelijk te handhaven, zijn ze even belangrijk, maar ze zijn niet één en dezelfde.

Met dit in gedachten moeten we uit de bovenstaande passage opmerken dat *“... naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.”* Met andere woorden, de vrouw is ook naar Zijn beeld geschapen en haar op welke manier dan ook verguizen, fysiek of emotioneel, is minachting tonen voor het beeld van God.

Petrus zegt:

“1 Petr. 3:7: Gij mannen, insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.

Het is de verantwoordelijkheid van de man om alles te weten wat er te weten valt over zijn vrouw. Hij moet bekend zijn met alles waar ze bang voor is en vooral scherpzinnig zijn met betrekking tot haar voorkeuren en antipathieën. Een man moet ook gevoelig zijn voor de emotionele samenstelling van zijn vrouw, die aanzienlijk verschilt van die van hemzelf.

Ze draagt haar emoties vaak op haar mouw en kan tot tranen toe geroerd worden door simpelweg een droevige roman te lezen. Zo heeft God haar gemaakt! Echtgenoten die meedogenloos snauwen: "Houd jezelf in bedwang, je bent belachelijk!" zijn rijp voor straf. Door zo'n ongevoeligheid zal een echtgenoot later meestal op zoek gaan naar de juiste woorden van verontschuldiging. Een woord tot de wijzen

hier zou voldoende moeten zijn. Het geheugen van een vrouw is als een olifant: ze vergeet die ondoordachte woorden en onaardige acties nooit. Een echtgenoot zal oud en grijs zijn, om er af en toe aan herinnerd te worden hoe ongevoelig hij dertig jaar geleden was! Emotionele littekens zijn, net als fysieke littekens, blijvend.

Petrus voegt eraan toe dat mannen hun vrouw moeten eren "*...als het zwakkere vat...*" (ver.7b). Ik weet dat dit tegenwoordig niet politiek correct is, maar een vrouw is fysiek niet gelijk aan een man. God heeft nooit bedoeld dat ze honderd kilogram zou opdrukken. Dus moeten echtgenoten zich bewust zijn van het feit dat wanneer ze verwachten dat hun vrouw hun deel van de last zal dragen, dit niet betekent dat ze een kruiwagen vol beton op een bouwplaats moet duwen. Er mag ook niet van haar worden verwacht dat ze een zak aardappelen van vijftwintig kilogram over haar schouder gooit en die naar de kelder draagt. De gaven en capaciteiten van de vrouw liggen op een heel ander gebied.

U zult zich herinneren dat, toen God onze eerste ouders in de Hof plaatste, Hij hen "*heerschappij gaf over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt*" (Gen. 1:26). Dit geeft aan dat de vrouw net zo intelligent is en beslissingen kan nemen als de man. Maar het is nuttig om te begrijpen dat mannen en vrouwen anders denken. Hoewel de uitslag nog niet is vastgesteld, heeft de medische wetenschap ontdekt dat mannen de neiging hebben om met slechts de helft van hun hersenen te denken, terwijl vrouwen het geheel gebruiken.

Dit kan verklaren waarom mannen zo gefocust zijn. Dames, is het je opgevallen dat wanneer je man de krant leest het is alsof jij tegen een bakstenen muur praat? Schat, hoe was je dag op kantoor? Prima! Heb je je zus vandaag gebeld over het eten van dit weekend? Nee! Je zoon viel vandaag uit een boom en brak zijn been. Dat is mooi! Hij is gefocust!!

De geest van een vrouw is als een scanner. Ze kan drie of vier dingen tegelijk aan en doet ze allemaal goed. Als we een reis plannen, bestudeer ik meestal de wegenatlas, me niet bewust van al het andere dat om me heen gebeurt - ik ben gefocust! Dan is er mijn vrouw; ze doet de afwas, telefoneert met de hondenkennel en wijst naar onze jongste om zijn huiswerk niet te vergeten dat op de tafel ligt. Elk uur doorloopt ze de voorbereidingen voor de reis in haar hoofd. Ik moet echter toegeven dat ik bij aankomst op onze bestemming meestal de eerste ben die zegt: "Ik denk dat ik mijn scheermes vergeten ben!" Waarop mijn vrouw vanuit de andere kamer zachtjes antwoordt: "Het zit in het achterste compartiment van de blauwe koffer." Ze is goed!

Dus als een vrouw begrijpt dat haar man haar niet per se negeert, maar alleen gefocust is, zal het haar een enorme hoeveelheid frustratie besparen. Ze moet leren hoe belangrijk het is om eerst zijn aandacht te krijgen, voordat ze wereldproblemen aanpakt. Vervolgens zal de man, die zijn vrouw helpt met de mentale lijst van dingen die ze moet bereiken, spoedig haar genegenheid winnen. Dit lijkt voor sommigen misschien een kleine zaak, maar als mannen en vrouwen zich bewust zijn van het feit dat ze op verschillende golflengten functioneren, zal dat de spanning binnen de huwelijksrelatie enorm verlichten.

b. Verlaten en Aankleven

"Gen. 2:21-24: 21 Toen deed de Heere God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam één van zijn ribben, en sloot derzelve plaats toe met vlees. 22 En de Heere God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam. 23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den

*man genomen is. 24 Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder **verlaten**, en zijn vrouw **aankleven**; en zij zullen tot een vlees zijn.*

Na het verwijderen van een rib uit Adams zijde, schiep God de vrouw. Interessant is dat het Hebreeuwse woord „rib” hier meervoud is en letterlijk „Adams zijde” aanduidt. Kortom, God verwijderde zowel bot als vlees van de zijde van de man en schiep de vrouw. Vandaar dat Adam zegt:

“Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten.....”.

Opmerking: Het woord “ditmaal” is onduidelijk, de KJV zegt, vertaald “nu”.

“And Adam said, This is now (nu) bone of my bones, and flesh of my flesh: she shall be called Woman, because she was taken out of Man.

Adam (Hebr. man Ish) herkende dat de vrouw (Hebr. Isha) uit hem was genomen, en net als hij was ook zij een persoon. De vrouw was dus een geschikte hulp voor de man, iemand die een perfecte aanvulling op hem zou zijn. In de meest volledige zin van het woord maakt ze de man fysiek, emotioneel en geestelijk compleet. We moeten hier ook opmerken dat in opdracht van de schepping de man de positie van hoofd wordt gegeven.

Naast Gods scheppende geest, heeft Hij het huwelijk ingesteld. Het huwelijk was geen product van de primitieve man die vaak wordt afgebeeld terwijl hij een vrouw met de ene hand aan het haar trekt en in de andere een knots draagt. Natuurlijk gelooft de evolutionist dat dit het begin is van een monogame relatie. De mensheid heeft inderdaad veel instellingen opgericht; het huwelijk is er echter niet één van.

Het was God die de huwelijksrelatie ontwierp en ons de regels gaf om deze na te leven. In feite liep God Zelf de eerste bruid door het gangpad (“en bracht haar naar de man”) en presenteerde haar aan haar toekomstige echtgenoot. Het huwelijk mag dus „niet onbezonnen of lichtvaardig worden aangegaan; maar eerbiedig, discreet, weloverwogen en in de vreze Gods.”

“Ef. 5:31: Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen.

Dit specifieke citaat van de apostel Paulus komt rechtstreeks uit het boek Genesis. Hoewel we in de bedeling van genade leven, herinnert de Heilige Geest ons eraan dat de blauwdruk van het huwelijk hetzelfde blijft. De eerste vuistregel om de huwelijksrelatie op de juiste manier te beginnen, is wat het proces van "verlaten en aankleven" wordt genoemd. De Heer is heel duidelijk dat de man en de vrouw hun vader en moeder moeten verlaten, dat wil zeggen ze zijn niet langer rechtstreeks aan hen verantwoordelijk.

Op basis van deze passage hebben mijn vrouw en ik onze kinderen consequent geïnstrueerd toen ze meerderjarig werden, dat ze meer dan welkom zijn om thuis te blijven zolang ze dat willen. Op de dag dat ze trouwen, mogen ze echter niet meer thuis wonen. Als hun huis zou afbranden, zouden ze natuurlijk meer dan welkom zijn om naar huis terug te keren totdat ze andere woonvoorzieningen konden treffen. We hebben het over permanent terugkeren naar huis om te leven. En natuurlijk zijn ze altijd welkom om langs te komen.

Dit lijkt misschien nogal hard, maar er zijn twee goede redenen voor deze regel.

Ten eerste: als een jongvolwassene eenmaal zijn of haar onafhankelijkheid ervaart, zijn ze minder geneigd om de wensen van hun ouders te gehoorzamen als ze naar huis terugkeren. Kortom, het leert ze verantwoordelijkheid.

Ten tweede geeft het hen meer stimulans om hun huwelijk te laten werken, als ze begrijpen dat ze niet naar huis kunnen rennen bij het eerste teken van een probleem. Wanneer pasgetrouwen samenkomen in de heilige huwelijksbanden, creëren ze een nieuw huis. Daarom is het beste huwelijgscadeau dat moeders en vaders hun kinderen op hun trouwdag kunnen geven, LOSLATEN!!

Ze zullen altijd mama en papa zijn, die liefde en respect verdienen, maar ze mogen zich er nooit mee bemoeien. Er zullen tijden zijn dat pasgetrouwen vanzelf de raad van hun ouders zullen zoeken, en ouders dienen klaar te staan om te helpen. Maar ze moeten ook bereid zijn te accepteren dat hun kinderen de raad die ze krijgen misschien ongepast vinden voor hun gezin. De drie meest voorkomende huwelijksproblemen waarmee jonge stellen tijdens de eerste vijf jaar van het huwelijk worden geconfronteerd, zijn familie, financiën en intimiteit. Soms is het moeilijk om achterover te leunen en je kinderen op weg te zien gaan naar een spoedcursus over de realiteit, maar het is altijd het beste als ouder om de richtlijnen van Gods Woord te volgen, ook al kan ervaring een harde leermeester zijn.

Huwelijk en celibaat

Het gezin is het fundament van de samenleving, de overheid en de kerk. Als het gezin wordt aangevallen, of het nu van binnenuit is als gevolg van zonde of van buitenaf vanwege Satan, zal dit een nadelige invloed hebben op alle lagen van de menselijke relaties. Voor degenen die dit in twijfel trekken, denk gewoon aan de kwalen van onze eigen natie - immoraliteit, misbruik, aids, abortus, welzijn, jeugdcriminaliteit, zelfmoord onder tieners, enz. Zelfs de val van Rome kan worden herleid tot een moreel verval van binnenuit. De wereld is een ziekenboeg van verdriet.

Helaas hebben veel van deze zelfde problemen echter ook te maken met Christelijke gezinnen. Dit doet me denken aan de tijd dat Vince Lombardi, de legendarische coach van de Green Bay Packers, een voetbal hoog in de lucht hield voor zijn professionele team en zei: "Heren, dit is een voetbal!"

Met andere woorden, het is terug naar de basis. Goed advies! Misschien moet iemand voor het gezin van God gaan staan en een Bijbel in de lucht houden en roepen: „Broeders, dit is een bijbel!” Natuurlijk zou het punt zijn om gelovigen uit te dagen om terug te gaan naar de fundamenten van de oorspronkelijke blauwdruk die God voor het gezin heeft opgesteld.

“1 Kor. 7:1-2: 1 Aangaande nu de dingen, waarvan gij mij geschreven hebt; het is een mens goed geen vrouw aan te raken. 2 Maar om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn eigen vrouw hebben, en een iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben.

Zeggen dat de apostel Paulus zijn handen vol had aan de Korinthiërs zou een understatement zijn. Ze hadden meer problemen. De zinsnede: "Aangaande nu de dingen, waarvan gij mij geschreven hebt" suggereert dat de apostel het grootste deel van zes hoofdstukken had besteed aan het behandelen van de vleselijke handelingen van deze leden van het Lichaam van Christus. Nu die zaken tot rust zijn gebracht, gaat Paulus nu in op hun vragen over het huwelijk en de kwestie van dingen die aan afgoden worden geofferd.

Blijkbaar waren er in deze vergadering sommigen die de praktijk van ontucht goedkeurden, wat sommige broeders verontrustte - en terecht. Hoewel immoraliteit onder de Grieken gemeengoed was, was dit onaanvaardbaar gedrag voor een gelovige in Christus. Hoererij wordt normaal gesproken geassocieerd met voorhuwelijks relaties, maar het oorspronkelijke Griekse woord porneia gaat veel verder dan deze betekenis en omvat elk denkbaar type seksuele perversie. Het strekt zich uit van incestueuze tot homoseksuele relaties en alles daartussenin. Bijvoorbeeld:

“1 Kor. 5:1-2: 1 Men hoort ganselijk, dat er hoererij onder u is, en zodanige hoererij, die ook onder de heidenen niet genoemd wordt, alzo dat er één zijns vaders huisvrouw heeft. 2 En zijt gij nog opgeblazen, en hebt niet veel meer leed gedragen, opdat hij uit het midden van u weggedaan worde, die deze daad begaan heeft?

“Judas 7: Gelijk Sodoma en Gomorra, en de steden rondom dezelve, die op gelijke wijze als deze gehoereerd hebben, en ander vlees zijn nagegaan, tot een voorbeeld voorgesteld zijn, dragende de straf des eeuwigen vuurs.

Gods antwoord op deze zonde is het huwelijk. Om hoererij te vermijden, zegt de apostel dus duidelijk: „Laat iedere man zijn eigen vrouw hebben, en iedere vrouw haar eigen man”. Het huwelijk biedt een bescherming tegen verleiding, ziekte en schuldgevoelens. Vanaf het begin heeft God altijd één man voor één vrouw bedoeld. Maar hoe verklaren we het feit dat Abraham, Jakob, Mozes en David meerdere vrouwen hadden? Salomo had een grote harem, die zevenhonderd vrouwen en prinsessen omvatte, en driehonderd bijvrouwen, van wie de meesten als echtgenotes dienden.

Hier hebben we een kwestie van de richtlijn en de toegeeflijke wil van God. Hoewel er vanuit de oosterse cultuur een sterk argument kan worden aangevoerd voor het hebben van meer dan één vrouw, blijft het een feit dat de Heer Zelf zegt:

“Matth. 19:4-6: 4 Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw? 5 En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn; 6 Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet.

Merk op dat de Heer de enkelvoudsvorm "vrouw" gebruikt en niet "vrouwen". Dit wordt ook bevestigd door Zijn apostel hier in Korinthiërs: "Iedereen heeft zijn eigen vrouw." Hoewel God in het verleden de gewoonte toestond om meer dan één vrouw te hebben, hadden degenen die in deze dubbelhartige wateren waren gestapt er normaal gesproken spijt van. Deze arrangementen wakkerden bijna altijd het vuur van jaloezie aan. In sommige gevallen veroorzaakten ze zelfs een afwijking van de bekende wil van God.

Toen Hagar zwanger werd van Ismaël, werd Sara woedend:

“Gen. 16:4: En hij ging in tot Hagar, en zij ontving. Als zij nu zag, dat zij ontvangen had, zo werd haar vrouw (meesteres) veracht in haar (Hagar) ogen.

De KJV zegt:

“And he [Abraham] went in unto Hagar, and she conceived: and when she [Sarah] saw that she had conceived, her mistress (meesteres Sara) was despised in her (Hagar) eyes” (Gen. 16:4).

Waarschijnlijk was een klein percentage van Salomo's huwelijken politiek gemotiveerd, wat betekent dat sommige van zijn vrouwen dat alleen in naam waren. Niettemin, toen hij dwaas buiten het gezin van God trouwde, zorgden zijn Heidense vrouwen ervoor dat hij van de wegen des Heren afdwaalde.

“1 Kon. 11:4 en 6: 4 Want het geschiedde in den tijd van Salomo's ouderdom, dat zijn vrouwen zijn hart achter andere goden neigden; dat zijn hart niet volkomen was met den Heere, zijn God, gelijk het hart van zijn vader David.....6 Alzo deed Salomo, dat kwaad was in de ogen des Heeren; en volhardde niet den Heere te volgen, gelijk zijn vader David.

Ondanks de tekortkomingen en mislukkingen van de aartsvaders en profeten, gebruikte God vaak hun omstandigheden om Zijn plannen en doeleinden te bevorderen. Dus zelfs door onze onvolmaaktheden zal Hij uiteindelijk verheerlijkt worden. Maar omwille van ons verdient het altijd de voorkeur om in het middelpunt van Zijn wil te blijven.

“1 Kor. 7:7-9: 7 Want ik wilde, dat alle mensen waren, gelijk als ikzelf ben; maar een iegelijk heeft zijn eigen gave van God, de een wel aldus, maar de andere alzo. 8 Doch ik zeg den ongetrouwden, en den weduwen: Het is hun goed, indien zij blijven, gelijk als ik. 9 Maar indien zij zich niet kunnen onthouden, dat zij trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden.

De uitspraken van Paulus:

"Want ik wilde, dat alle mensen waren, gelijk als ikzelf ben" en: "Het is hun (de ongehuwde weduwen) goed indien zij blijven, gelijk als ik" (d.w.z. alleen).

Deze uitspraken heeft sommigen tot de conclusie gebracht dat de apostel het huwelijk met minachting bezag. Wij zijn echter van mening dat deze aanklacht totaal ongegrond is. Er is een algemene consensus dat Paulus vóór het ontvangen van zijn apostelschap getrouwd was, maar daarna op tragische wijze zijn vrouw verloor. Deze veronderstelling is gebaseerd op zijn verklaring dat hij een Farizeeër was geweest. Volgens historici was het verplicht om te trouwen om tot deze sekte te behoren.

De kwestie hier is waarom Paulus de gelovigen in Korinthe lijkt aan te moedigen ongehuwd te blijven. De oplossing voor het probleem wordt gevonden in 1 Kor. 7: 26-28:

“26 Ik houde dan dit goed te zijn, om den aanstaanden nood, dat het, zeg ik, den mens goed is alzo te zijn. 27 Zijt gij aan een vrouw verbonden, zoek geen ontbinding; zijt gij ongebonden van een vrouw, zoek geen vrouw. 28 Maar indien gij ook trouwt, gij zondigt niet; en indien een maagd trouwt, zij zondigt niet. Doch dezulken zullen verdrukking hebben in het vlees; en ik spare ulieden.

Het sleutelvers hier is *"den aanstaanden nood"*. Paulus vermaant hen als vader dat het onder de gegeven omstandigheden in hun eigen belang was om niet te trouwen als ze ongebonden waren. Het bloed van de martelaren was al begonnen door de straten van de oude wereld te stromen en de apostel wist dat de vervolging spoedig zou toenemen. De geschiedenis getuigt dat veel Christenen zelfs hun toevlucht zochten in de catacomben.

Destijds kostte het iets om de naam van Christus te noemen, zoals te zien is in de woorden van Paulus tot de heiligen in Thessaloniki:

“Alzo dat wij zelven van u roemen in de Gemeenten Gods, over uw lijdzaamheid en geloof in al uw vervolgingen en verdrukkingen, die gij verdraagt” (2 Thess. 1:4).

Paulus wist hoeveel hartzeer echtparen zouden ervaren als Christelijke echtgenoten werden weggenomen en voor de leeuwen geworpen werden. Dus in tijden van vervolging is het beter om ongehuwd te blijven. Zo zegt wijsheid:

“zijt gij ongebonden van een vrouw, zoek geen vrouw”. (1 Kor.7:27b).

Paulus voegt daarbij:

“1 Kor. 7:9; 27-28: 9 Maar indien zij zich niet kunnen onthouden, dat zij trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden”.

dat wil zeggen, met wellustige verlangens. Het is interessant dat degenen die op zulke tijden trouwen, niet gezondigd hebben. Maar ze maakten zichzelf vatbaar voor problemen in het vlees door het toedoen van boosdoeners (1 Kor. 7:9,27,28).

Paulus is dus niet de boeman die sommigen van hem maken; hij was gewoon bezorgd over het welzijn van de heiligen. De apostel hield de instelling van het huwelijk hoog in het vaandel en noemde het een gave.

"1 Kor. 7:7:; maar een iegelijk heeft zijn eigen gave van God, de één wel aldus, maar de andere alzo.

In het algemeen geloven we dat het Gods wil is dat mannen en vrouwen trouwen. Natuurlijk zijn er uitzonderingen op de regel. Paulus zegt: *"de één wel aldus, maar de andere alzo"*. Met andere woorden, sommigen hebben de gave van het huwelijk, terwijl anderen de gave van het celibaat hebben. Degenen die de laatste gave hebben, krijgen een speciale mate van genade om vrijgezel te blijven. Zoals we weten, is het celibaat altijd nauw verbonden geweest met religieuze monniken of priesters die in een klooster leven. Als degenen die vroom deelnemen aan deze religieuze orden echter niet de gave van het celibaat hebben, zal dit onvermijdelijk eindigen in immoraliteit. De afgelopen tien jaar hebben er alleen maar toe gediend om de juistheid van deze laatste verklaring te benadrukken, aangezien het ene na het andere schandaal de krantenkoppen haalde.

Het ware celibaat is een geschenk van God. Degenen die deze gave bezitten, willen niet trouwen. Dit geldt ook voor degenen die na het overlijden van hun partner nooit meer hertrouwen. Ze vinden hun toereikendheid in Christus en zijn normaal gesproken volkomen tevreden om alleen te leven. De Schrift zegt in dit verband:

"1 Kor. 7:34:De ongetrouwde bekommert zich met de dingen des Heeren, opdat zij heilig zij, beide aan lichaam en aan geest;....."

Terwijl de getrouwde vrouw tevredenheid heeft door een op Christus gericht huwelijk, vindt de ongetrouwde vrouw vervulling door zich geheel toe te wijden aan de dingen van de Heer.

Ik had een tante die het bovenstaande belichaamde. Ze was zo puur als pas gevallen sneeuw. De dag dat mijn vrouw en ik werden gered, haastten we ons om onze families te bezoeken, ervan overtuigd dat iedereen net zo enthousiast zou zijn over onze bekering als wij. Natuurlijk dachten de meesten van hen dat we een hersenschudding hadden opgelopen door één of andere val. Het antwoord van mijn tante was gejuich, gevolgd door deze woorden:

"Ik heb drie jaar lang elke dag voor jou en Vicki gebeden dat je Christus zou leren kennen." Dat waren geen loze woorden, ze meende het! Ze voegde eraan toe: „Nu ga ik bidden dat God je tot voltijdse dienst zal roepen”.

Nou, ik denk dat je zou kunnen zeggen dat we de vruchten zijn van het gebedsleven van mijn tante. Maar hoe bepaald iemand of ze de gave van het huwelijk hebben? Aangezien het celibaat de uitzondering op de regel is, is dit relatief eenvoudig vast te stellen. Degenen die deze gave hebben, willen trouwen. Ze voelen zich ongemakkelijk bij de gedachte dat ze de rest van hun leven alleen zullen zijn.

Alleenstaanden brengen gewoonlijk veel tijd door met dromen (terecht) over ooit een eigen huis en uiteindelijk een gezin. En zowel jonge mannen als vrouwen zullen bijna altijd het gevoel hebben dat het leven aan hen voorbijgaat als ze niet getrouwd zijn op hun 22-ste. Kortom, degenen die de gave van het huwelijk hebben, worden meestal verteerd door die gedachte.

Vorbereidingen voor het huwelijk

Normaal gesproken begint de procedure voor het kiezen van de juiste partner voor het leven op de verkeerde voet. De raad van de wereld gaat ongeveer als volgt: uiterlijk, compatibiliteit (*), opleiding en financiële status. Helaas is de kerk tegenwoordig zo beïnvloed door de wereld dat gelovigen ook het idee lijken te hebben dat deze factoren een gelukkige huwelijksrelatie verzekeren.

(*) Compatibiliteit betekent, o.a. : Het vermogen van mensen om met elkaar samen te kunnen werken.

Denk even na over het uiterlijk. Het maakt om half twee 's nachts heel weinig uit dat een echtgenoot lang, donker en knap is als de eerstgeborene uit volle borst schreeuwt. En het is ongeveer in dezelfde tijd dat de visie van schoonheid die hij trouwde met lang, golvend haar tot aan haar middel, om praktische redenen werd ingekort.

Welnu, is compatibiliteit niet zeker een must? Is het niet essentieel om dezelfde voorkeuren en antipathieën te hebben? Maar wat is de winst als zowel een man als een vrouw computervaardig zijn of graag tennissen wanneer de kostwinner thuiskomt om zijn vrouw te vertellen dat hij zijn baan is kwijtgeraakt omdat het bedrijf inkrimpt?

Begrijp me alsjeblieft niet verkeerd, er is niets mis met dezelfde interesses of een goede opleiding of financieel verantwoordelijk zijn. Deze dingen zijn inderdaad prijzenswaardig, maar gelovigen die ze tot het fundament van hun huwelijksrelatie maken, zijn als de man die zijn huis op het zand bouwde.

“Matth. 7:27: En de slagregen is nedergefallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was groot.

Gelovigen in Christus moeten hun zoektocht naar de juiste man of vrouw beginnen volgens het patroon van Gods Woord. De vier essentiële zaken voor een op Christus gericht huwelijk zijn: gered zijn, geestelijkheid, overtuigingen en de bereidheid om problemen Bijbels op te lossen. Redding is het eerste essentiële, simpelweg omdat gelovigen geen ongelijk juk mogen vormen met ongelovigen. Het is Gods wil dat gelovigen alleen in de Heer trouwen.

“1 Kor. 7:39: Een vrouw is door de wet verbonden, zo lang en tijd haar man leeft; maar indien haar man ontslagen is, zo is zij vrij, om te trouwen, dien zij wil, alleenlijk in den Heere.

“2 Kor. 6:14: Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?

Degenen die deze duidelijke bevelen overtreden, zullen zichzelf alleen maar verdriet doen toekomen. Een jongedame kan goede bedoelingen hebben dat ze haar verloofde voor Christus zal bereiken nadat ze getrouwd zijn, maar dit is zelden het geval. Het feit is dat de ongelovige normaal gesproken de gelovige meetrekt in de dingen van de wereld. Door de jaren heen hebben een aantal godvrezende vrouwen met mij gedeeld waar ze in hun leven het meest spijt van hadden, dat was dat ze getrouwd waren met een ongelovige. Bijna iedereen zei dat het niet zo was dat hun echtgenoten geen goede verzorgers waren; dat waren ze wel, maar er was geen gemeenschap met hen in het evangelie. Ongehoorzaamheid aan het Woord van God heeft altijd gevolgen!

Hoewel het geen Bijbelse voorwaarde is dat een huwelijkspartner de andere drie geestelijke genaden heeft, bieden ze wel de middelen waardoor de relatie soepeler zal verlopen. Als een jonge vrouw bijvoorbeeld een genadegelovige is en trouwt met een door de wol geverfde baptist, heeft hij natuurlijk een zeer sterke overtuiging dat ze naar een baptistenkerk moet gaan. In zijn woorden, hij werd als Baptist geboren, werd als Baptist opgevoed en zal als Baptist sterven. Natuurlijk wordt het

probleem pas honderdvoudig gecompliceerd als de kleintjes erbij komen. Wat zouden ze moeten leren: doop- of genadeleer?

De vrouw zou compromissen kunnen sluiten, maar dit druist in tegen haar overtuigingen, die even diep zijn als die van haar man. Ze zouden verschillende kerken kunnen bezoeken, maar dit verdeelt de familie. Een andere optie zou zijn om thuis te blijven; de Schrift leert ons echter dat we het samenkomen van onszelf niet moeten verzaken. Of: Ik laat de zaak rusten!

Een hoge en heilige roeping

Kort geleden kwam ik een grappig verhaal tegen over een klein meisje van vier jaar oud met de naam Suzie. Suzie ging naar de kleuterschool en op een dag kreeg ze voor het eerst in haar leven het verhaal van Sneeuwwitje te horen. Ze was zo opgewonden dat ze niet kon wachten om thuis te komen om het haar moeder te vertellen. Suzie gaf een verbluffende theatervoorstelling toen ze het verhaal vertelde van hoe prins Charmeur op zijn witte paard arriveerde en Sneeuwwitje weer tot leven kuste. Suzie zweeg toen even en zei: "Weet je wat er toen is gebeurd?" Waarop haar moeder antwoordde: "Ja, ze leefden nog lang en gelukkig." "Nee, ze zijn getrouwd!" Suzie raakte een diepe waarheid aan. Trouwen en nog lang en gelukkig leven zijn namelijk niet per se synoniem. Maar dat kan wel als we alleen de raad van Gods Woord toepassen.

Binnen de huwelijksrelatie heeft God rollen vastgesteld om harmonie te verzekeren. Mannen krijgen de opdracht om van hun vrouw te houden, terwijl de vrouw de rol van onderwerping krijgt. Hoewel deze rollen even belangrijk zijn, zijn ze niet hetzelfde. De echtgenoot krijgt, in opdracht van de schepping, de positie van hoofd. Met andere woorden, hij werd eerst geschapen. Het hoofd van de vrouw is dus de man.

De Schrift zegt duidelijk:

"1 Kor. 11:8-9: 8 Want de man is uit de vrouw niet, maar de vrouw is uit den man. 9 Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om den man.

Pastor Stam deelde eens met mij, na vijftig jaar dienst, dat het zijn observatie was dat "geestelijke christelijke vrouwen absoluut geen verlangen hebben om de man zijn door God gegeven gezag en verantwoordelijkheid te ontnemen. Ze willen dat hij het voortouw neemt".

Bovendien, toen de boze in de hof verscheen om Eva te verleiden, wordt gewoonlijk afgebeeld dat Adam een ontspannen wandeling maakte tussen de bomen van de hof, ver buiten gehoorsafstand. Bij nadere bestudering van het verhaal blijkt echter dat hij naast zijn vrouw stond, zie Gen. 3:6:

*"En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijze, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; **en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.***

De verleider verduisterde de ogen van de vrouw en bedroog haar door te denken dat ze het juiste deed door van de verboden vrucht te eten. Adam daarentegen werd niet misleid, maar zondigde opzettelijk tegen God. Hij wilde als God zijn, het verschil weten tussen goed en kwaad. Zo is de kans groter dat de vrouw in een bedrieglijk plan wordt getrokken dan de man. Dat wil niet zeggen dat mannen niet kunnen worden misleid, maar, vaker wel dan niet, zal de man door een misleiding heen kijken. Dus een godvrezende vrouw die de zondeval begrijpt, dat een andere dimensie toevoegt aan het gezag van de man, zal een goddelijke bescherming vinden die in het leiderschap van haar man is ingebouwd.

Onderwerping

“Ef. 5:21-24: 21 Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods. 22 Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk aan den Heere; 23 Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams. 24 Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles.

We staan op het punt een terrein te betreden waar de meeste voorgangers bang voor zijn. Het terrein waarover we spreken is de rol van de vrouw van “onderwerping”. De term "onderwerpen" is voornamelijk een militaire term, die verwijst naar rang of rangschikken". **De kerk is zo beïnvloed door de wereld dat ze zich heeft vastgeklampt aan de filosofie dat elke vorm van onderwerping vernederend is.**

Er wordt ons tegenwoordig verteld dat de rol van onderwerping van de vrouw haar minderwaardig maakt en daarom zou haar rol minder belangrijk zijn. Vandaar de strijd voor gelijke rechten. Eigenlijk is niets minder waar. Het probleem ligt bij ons begrip van de term onderwerping.

Elke keer dat je bijvoorbeeld een eredienst bijwoont, onderwerp je jezelf aan de bediening van een predikant. Elke keer dat je door de deur loopt waar je werkt, plaats je jezelf onder het gezag van een ander. Elke keer dat u over de snelweg rijdt, onderwerpt u zich aan de wetten van het verkeer. Elke keer dat u uw inkomstenbelasting betaalt, onderwerpt u zich aan de overheidsbevoegdheden.

Vraag: Suggereert het bovenstaande dat u inferieur bent, dat wil zeggen, minder intelligent, minder adequaat of minder de moeite waard? Nee! Zie je, onderwerping heeft met orde te maken. Het is de smering die de wrijving tussen relaties vermindert. Het zorgt ervoor dat dingen thuis, in de kerk, de overheid en de samenleving soepel verlopen. Stel je voor dat een grote groep binnen een gemeente elke zondagochtend zou willen prediken. De verwarring zou er spoedig toe leiden dat de vergadering haar deuren zou sluiten. Zoals je kunt zien, speelt onderwerping een zeer belangrijke rol in ons leven.

Hoewel een vrouw misschien net zo bekwaam is als haar man wat betreft thuiszaken, krijgt ze van God de opdracht zichzelf onder zijn waakzame zorg te stellen. We betwijfelen of er een Christelijke vrouw is die deze regels leest en die Christus' Hoofdschap over de Kerk zou betwisten. Als leden van het Lichaam van Christus hebben we ons vrijwillig onder Zijn gezag geplaatst.

“Ef. 5:24: Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles.

De rol van onderwerping van de vrouw aan haar man is dus een goddelijke weergave van een veel hogere waarheid.

Ik weet zeker dat ik hiervoor op de brandstapel beland, maar in een gezin waarin Christus centraal staat, ligt de eerste verantwoordelijkheid van de vrouw bij haar familie. Paulus zegt:

“Titus 2:3-5: 3 De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het goede; 4 Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben; 5 Matig te zijn, kuis te zijn, het huis te bewaren, goed te zijn, haar eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord Gods niet gelasterd worde.

De rol van huisvrouw is een hoge en heilige roeping. Hier is nog een gebied waar de wereld de Christelijke gemeenschap op het verkeerde pad heeft geleid. Helaas, wanneer Christelijke moeders

worden ondervraagd over hun levensonderhoud, worden ze bijna onmiddellijk gekleineerd op het moment dat ze hun professionele titel als 'huisvrouw' geven. "Bedoel je dat je niet werkt?" "Hoe maken jullie de eindjes aan elkaar?" "Heb jij ooit gewerkt?" "Je bent vast van plan om een keer te helpen?" Dit zijn ongelukkige uitspraken die een trend weerspiegelen, weg van een Bijbelse parameter, die altijd gevolgen heeft.

Als carrières, twee gezinsinkomens, kinderdagverblijven, huissleutelkinderen en meer bezittingen normaal zijn volgens de huidige humanistische normen, waarom wordt ons land dan overspoeld door gebroken gezinnen, misbruik, misdaad en geweld? Het is duidelijk dat er iets vreselijk mis is met dit soort filosofie. Op het moment dat een moeder wordt verwijderd uit haar primaire door God gegeven rol als huisvrouw, is het vergelijkbaar met het verwijderen van de naaf uit het midden van een wiel. Bij ons thuis, bijvoorbeeld, als ik ziek ben, of één van de kinderen koorts heeft, lijkt alles in huis normaal. Als mijn vrouw ziek is, bellen we de huisarts! Het huis ziet er dan meestal uit alsof er een tornado is gepasseerd en niemand kan zich de laatste keer herinneren dat ze een gezonde maaltijd hebben gehad.

De apostel instrueert de oudere vrouwen (moeders, grootmoeders, overgrootmoeders, tantes, enz.) om de jongere vrouwen te leren 'huishoudsters te zijn'. Met andere woorden, hoe te koken, schoonmaken, naaien, organiseren en hun kleintjes opvoeden in de opvoeding en vermaning van de Heer.

De meeste jonge vrouwen van tegenwoordig kunnen het verschil niet zien tussen 'zuiveringszout' en 'bakpoeder', ook al hing hun leven ervan af. Als de vrouw haar rol niet hooghoudt of ongehoorzaam wordt aan haar man, brengt ze het Woord van God in gevaar om gelasterd te worden. Dames, geef de niet geredden nooit de gelegenheid om met hun beschuldigende vinger naar u te wijzen met de beschuldiging van rebellie.

Een oude doopsgezinde predikant zei ooit: "Een vrouw kan geen grotere rol vervullen dan de volgende generatie voorbereiden op de verantwoordelijkheden van het leven....Natuurlijk zijn moeders vaak het meest geschikt voor deze rol omdat God hen de tedere eigenschappen heeft geschonken die nodig zijn voor het werk . God verwacht van moeders dat ze het huis leiden, zie 1 Timotheüs 5:14, en Hij alleen kan hen in staat stellen om het huishouden te bestieren".

"1 Tim. 5:14: Ik wil dan, dat de jonge weduwen huwelijken, kinderen telen, het huis regeren, geen oorzaak van lastering aan de wederpartij geven.

Een vrouw heeft het unieke vermogen om van een koud, eenvoudig huis een thuis te maken. Een huis is een plek waar we slapen. Een huis is een sfeer. Het is waar onze kinderen worden opgevoed in het bijzijn van ouders die genegenheid voor elkaar tonen. Een woning waar kinderen worden geliefd, onderwezen en gevoed in de dingen van de Heer.

We hebben in de loop der jaren herhaaldelijk gezegd dat, als moeders er niet in slagen hun kinderen op te voeden in de opvoeding en vermaning van de Heer, wanneer onze huidige gemeenten in het stof van de aarde liggen, de kerkbanken leeg zullen zijn. Overigens hebben we het niet over religieuze kerken, maar eerder over degelijke Bijbelgetrouwe bijeenkomsten waar het bloed van Christus wordt gepredikt. Zoals het oude axioma zegt: "De hand die de wieg schudt, regeert de wereld". Nu leest iemand deze regels en denkt, jongen, Pastor Sadler heeft geen contact meer met de echte wereld. Eigenlijk heb ik een realiteitscheck gedaan voordat ik dit hoofdstuk schreef.

Geliefden, simpelweg omdat de wereld zegt: "Iedereen doet het, daarom moet het goed zijn", maakt het nog niet goed! De samenleving accepteert tegenwoordig in, het algemeen, abortus als een haalbare optie voor anticonceptie. Maakt dit het moreel juist? "Maar iedereen doet het!"

Wat zegt de Schrift? Ze stellen duidelijk dat het leven begint bij de conceptie, daarom is het opzettelijk beëindigen van een zwangerschap niets minder dan moord, zie:

"Psalm 51:5-6: 5 Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen. 6 Zie, Gij hebt lust tot waarheid in het binnenste, en in het verborgene maakt Gij mij wijsheid bekend.

"Jer. 1:4-5: 4 Het woord des Heeren dan geschiedde tot mij, zeggende: 5 Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend, en eer gij uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik u geheiligd; Ik heb u den volken tot een profeet gesteld.

Vergelijk met:

"Gen. 9:5-6: 5 En voorwaar, Ik zal uw bloed, het bloed uwer zielen eisen; van de hand van alle gedierte zal Ik het eisen; ook van de hand des mensen, van de hand eens iegelijken zijns broeders zal Ik de ziel des mensen eisen. 6 Wie des mensen bloed vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten worden; want God heeft den mens naar Zijn beeld gemaakt.

"Rom. 13:9: Want dit: Gij zult geen overspel doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen valse getuigenis geven, gij zult niet begeren; en zo er enig ander gebod is, wordt in dit woord als in een hoofdsom begrepen, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelfen.

De Heer heeft ook richtlijnen opgesteld voor het Christelijk gezin, maar de vraag die we onszelf moeten stellen is: volgen we ze?

Het werkgebied

Hoewel de Schrift de vrouw de vrijheid geeft om buitenshuis te werken verdient het de voorkeur om dat te vermijden en wel vooral als er kleintjes bij betrokken zijn. Een moeder krijgt maar één kans om een positieve invloed op haar kinderen te hebben. Die vroege ontwikkelingsjaren zijn cruciaal omdat de persoonlijkheden van deze kleintjes worden gevormd. De vraag is, wilt u dat iemand uw kinderen opvoedt die uw morele of geestelijke waarden misschien niet deelt? Dan is er de kwestie van discipline.

De meeste kinderopvangaanbieders zijn erg terughoudend om de kinderen van iemand anders te straffen. Natuurlijk zijn we ons er terdege van bewust dat het steeds moeilijker wordt om rond te komen van één inkomen. In feite nadert de dag snel dat twee inkomens een noodzaak zullen zijn. Desalniettemin zijn we er sterk van overtuigd dat moeders, als het enigszins mogelijk is, moeten proberen om niet buitenshuis te werken totdat hun kinderen volwassen zijn. Sommige 'huishoudelijke ingenieurs' werken parttime thuis om het gezinsinkomen aan te vullen. De invloed van één ouder, te allen tijde in het gezin, kan niet worden overschat.

Het belang van de bovenstaande paragraaf kwam tot uiting tijdens een recente familiebijeenkomst. In de jaren dat mijn vrouw en ik op plaatselijke congressen dienden, gingen we vaak samen naar het ziekenhuis. Dit betekende natuurlijk dat we niet altijd thuis waren als de kinderen uit school kwamen. Aangezien de twee oudste (onze jongste moest nog komen) op dat moment op school zaten, hebben we er nooit lang over nagedacht, omdat we normaal gesproken thuis waren voor het avondeten.

Terwijl we allemaal rond de tafel zaten en niet lang geleden herinneringen ophaalden, zeiden beide kinderen dat ze het vreselijk vonden om thuis te komen van school als er niemand was. Het huis leek

zo koud en eenzaam. Het lijkt misschien iets kleins, maar het was voor hen belangrijk dat één van ons (meestal mama) thuis was. Als een moeder moet werken, moet ze proberen haar schema zo in te delen dat het samenvalt met het schoolrooster van haar kinderen.

Er zijn een aantal voorbeelden in de Schrift waar vrouwen zowel binnen als buiten het huis werkten. Zoals we lezen: *“haar lamp gaat des nachts niet uit”*.

“Spreuken 31:16-24: 16 Zij denkt om een akker, en krijgt hem; van de vrucht harer handen plant zij een wijngaard. 17 Zij gordt haar lenden met kracht, en zij versterkt haar armen. 18 Zij smaakt, dat haar koophandel goed is; haar lamp gaat des nachts niet uit. 19 Zij steekt haar handen uit naar de spil, en haar handpalmen vatten den spinrok. 20 Zij breidt haar handpalm uit tot den ellendige; en zij steekt haar handen uit tot den nooddriftige. 21 Zij vreest voor haar huis niet vanwege de sneeuw; want haar ganse huis is met dubbele klederen gekleed. 22 Zij maakt voor zich tapijtsieraad; haar kleding is fijn linnen en purper. 23 Haar man is bekend in de poorten, als hij zit met de oudsten des lands. 24 Zij maakt fijn lijnwaad en verkoopt het; en zij levert den koopman gordelen.

Lydia leek haar eigen bedrijf te hebben gehad en reisde van plaats naar plaats om haar fijn-gesponnen stof aan kooplieden te verkopen:

“Hand. 16:14: En een zekere vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God diende, hoorde ons; welker hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd.

Sommigen hebben gesuggereerd dat zowel Aquila als Priscilla samen werkten aan het ambacht van tenten maken. Als dat zo is, heeft Priscilla waarschijnlijk geholpen met enkele van de naai-aspecten van het vak. Dit zou ruimschoots binnen de grenzen van acceptabel gedrag voor vrouwen van die periode zijn geweest. Hoewel Paulus de apostel voor de Heidenen was, vertrouwde hij af en toe op zijn beroep van tentenmaker om in zijn onderhoud te voorzien. Dit was vooral het geval tijdens zijn vroege bediening, waardoor de kerken minder zwaar werden belast. Er is een oud Hebreeuws gezegde dat ongeveer als volgt luidt: Een man die zijn zoon geen vaardigheid leert, leert hem stelen.

“Hand. 18:1-3: 1 En na dezen scheidde Paulus van Athene en kwam te Korinthe; 2 En vond een zekeren Jood, met name Aquila, van geboorte uit Pontus, die onlangs van Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw, (omdat Claudius bevolen had, dat al de Joden uit Rome vertrekken zouden), en hij ging tot hen; 3 En omdat hij van hetzelfde handwerk was, bleef hij bij hen, en wrocht; want zij waren tentenmakers van handwerk.

Febe was klaarblijkelijk een rijke zakenvrouw uit Kenchreen. In feite overhandigde ze de brief van Paulus aan de Romeinen en was persoonlijk betrokken bij de zakelijke aangelegenheden van een aantal plaatselijke vergaderingen.

“Rom. 16:1-2: 1 En ik beveel u Febe, onze zuster, die een dienaress is der Gemeente, die te Kenchreen is; 2 Opdat gij haar ontvangt in den Heere, gelijk het den heiligen betaamt, en haar bijstaat, in wat zaak zij u zou mogen van doen hebben; want zij is een voorstandster geweest van velen, ook van mijzelf.

Mijn petje af voor werkende vrouwen, zowel in het verleden als in het heden, die de echtgenoot, kinderen en het huishouden (een fulltime baan op zich) bijhouden. Deze godvruchtige vrouwen die dit soort offers brengen, wacht beslist een grote beloning. Volgens de Schrift is buitenshuis werken echter de uitzondering, niet de regel, dames. Het huis is het rijk waar je je grootste vervulling zult vinden.

Vrees niet dames, in het volgende hoofdstuk gaan we de rol van de echtgenoot aanpakken. Dus misschien wilt u een markeerstift bij de hand hebben. Trouwens, ik zal mijn best doen om objectief te zijn!

Liefde die geen grenzen kent

De rol die de Heer aan de man heeft gegeven in de huwelijksrelatie is leiderschap. Helaas hebben veel mannen leiderschap met dictatuur verward. Een dictator eist zelfzuchtig de dienstbaarheid van zijn onderdanen zonder rekening te houden met hun wil. Hij regeert vaak benauwend door angst en onredelijke eisen. Dergelijk gedrag hoort niet thuis in het Christelijke gezin. De man die de emoties van zijn vrouw vertrouwt als een deurmat, moet bedenken dat ook zij is geschapen naar het beeld van God.

Het is de verantwoordelijkheid van echtgenoten om liefdevol leiderschap te bieden aan hun vrouw om te volgen. Door dit te doen, bootsen ze Christus' Hoofdschap na. Merk op dat het Hoofdschap van de Heer onlosmakelijk verbonden is met liefde.

"Ef. 5:23 en 25: 23 Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams.....25 Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelve voor haar heeft overgegeven;

Wat is liefde? We horen de wereld altijd spreken over verliefd worden. Helaas heeft de wereld liefde verward met lust. Mannen en vrouwen komen inderdaad in wellustige situaties terecht. Liefde is echter niet vanzelfsprekend in deze door zonde vervloekte wereld; het moet geleerd worden, zie: Titus 2:3-5:

"Titus 2:3-5: 3 De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het goede; 4 Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben; 5 Matig te zijn, kuis te zijn, het huis te bewaren, goed te zijn, haar eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord Gods niet gelasterd worde.

Zo gebiedt de Heer mannen, door de pen van de apostel, om hun vrouw lief te hebben. Dit impliceert sterk dat mannen de neiging hebben om met zichzelf bezig te zijn. Toen de Heer Adam confronteerde met zijn ongehoorzaamheid, probeerde hij zichzelf te verdedigen zonder enige aandacht voor het welzijn van zijn vrouw. "Het is die vrouw die U me hebt gegeven, zij is de schuldige." Liefde zou hebben gezegd: "Heer, ik ben de schuldige die mijn vrouw niet heeft beschermd tegen de woorden van de verleider".

De liefde waarmee de Heer mannen opdraagt hun vrouw lief te hebben, wordt voor ons gedefinieerd in 1 Korintiërs hoofdstuk 13:

"De liefde is lankmoedig....." Liefde is geduldig. Jacob zwoegde zeven jaar voor het recht om met Rachel te trouwen, maar ontdekte dat haar vader hem had bedrogen. Bijgevolg, "... diende Jakob [een extra] zeven jaar voor Rachel; en ze leken hem maar een paar dagen, vanwege de liefde die hij voor haar had', zie Gen. 29:20: "Alzo diende Jakob om Rachel zeven jaren; en die waren in zijn ogen als enige dagen, omdat hij haar liefhad.

"zij is goedertieren....." Liefde doet iets speciaals, zelfs als er geen speciale aanleiding is om te onthouden. Een godvrezende echtgenoot zal altijd rekening houden met de gevoelens van zijn vrouw.

“de liefde is niet afgunstig.....” Liefde is niet afgunstig/jaloers. Het is een genoegen om haar vereerd of erkend te zien.

“de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen;.....” Een man mag dan wel een universitaire opleiding hebben genoten, hij mag er nooit mee pronken in het bijzijn van zijn vrouw. Liefde pocht nooit, het vindt altijd manieren om haar op te bouwen en aan te moedigen.

“Zij handelt niet ongeschiktelijk.....”

Liefde is nooit on hoffelijk/onbeleefd. Het heeft manieren. Een man die van zijn vrouw houdt, zal er goed op letten haar kennis te laten maken met degenen die ze misschien niet kent, en hij zal haar nooit verwaarlozen in het gezelschap van anderen.

“zij zoekt zichzelf niet,.....” Liefde is thuisblijven van een belangrijk uitje om op de kinderen te passen als je vrouw zich niet lekker voelt. Het is onzelfzuchtig.

“zij wordt niet verbitterd.....” Liefde heeft altijd de controle. Het verliest niet snel zijn geduld en gebruikt nooit onvriendelijke woorden. Hoe moet de liefde reageren als een vrouw de gezinsauto vernielt? Waarschijnlijk zouden de meeste mannen zeggen: "Wat heb je gedaan!!!" "Hoeveel schade is er aangericht?" "Wat gaan we nu doen voor het transport terwijl de auto wordt gerepareerd?" Onnodig te zeggen dat dit niet het juiste antwoord is. Ze is al kapot van het ongeluk en heeft daarom een flinke dosis compassie nodig.

“zij denkt geen kwaad.....;” Enkele jaren geleden had ik een interessante counselingsessie met een echtpaar dat huwelijksproblemen had. De man was nog maar net gaan zitten of hij haalde een lange lijst met grieven tegen zijn vrouw tevoorschijn, die overigens datums en tijden bevatte. Ik bekeek het even, verfrommelde het en zei: "Volgens 1 Korintiërs 13:5 houdt liefde geen grootboek bij van onrecht." Hij is waarschijnlijk nog aan het herstellen!

“Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid”.....;” Liefde zoekt nooit wraak. Een vrouw kan een onverstandige aankoop doen zonder medeweten van haar man, maar het probleem wordt alleen maar groter als hij de Visa-kaart, gewoon uit wrok, van haar afneemt.

“maar zij verblijdt zich in de waarheid.....;” Wil een huwelijk de stormen van het leven doorstaan, dan moet het gebaseerd zijn op het spreken van de waarheid in liefde. Vertrouwen en respect zijn de vruchten van een relatie die op waarheid is gebaseerd.

“Zij bedekt alle dingen.....”. Liefde houdt stand onder moeilijke omstandigheden. Misschien komt een man erachter dat zijn vrouw een ongeneeslijke ziekte heeft. Liefde blijft aan haar zijde terwijl ze samen de last dragen.

“zij gelooft alle dingen.....”. Liefde accepteert dingen altijd tegen de nominale waarde. Aangezien het huwelijk is gebaseerd op wederzijds vertrouwen, moet liefde ervoor zorgen dat een paar elkaar op hun woord geloven.

“zij hoopt alle dingen.....” Hoewel elk huwelijk onderweg hobbelige wegen kent, heeft liefde hoge verwachtingen dat dingen zullen verbeteren als problemen worden opgelost. Het is optimistisch!

“zij verdraagt alle dingen.....”. In tijden van tragedie, dood en onvoorziene omstandigheden zou het gezinshoofd als een machtig fort moeten zijn. Hij begrijpt dat God soeverein is en:

“Dan. 4:35:..... Hij doet naar Zijn wil met het heil des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan, of tot Hem zeggen kan: Wat doet Gij?”

Hoewel de meeste huwelijken soepel beginnen, hebben ze de neiging om na één of twee jaar wat van hun pracht te verliezen. Met andere woorden, de huwelijksreis is voorbij, nu is het de beurt aan de moeren en bouten van het dagelijkse huwelijksleven. Handelingen van bedachtzaamheid, genegenheid, bezorgdheid en geschenken beginnen toe of te nemen en af te nemen al naar gelang de last van verantwoordelijkheid. Gewoonlijk begint deze trend bij de echtgenoot, die het liefdeshoofdstuk niet consequent toepast. We kwamen onlangs een verhaal tegen dat verscheen in de Washington Post met de titel: "De zeven tijdperken van getrouwden", dat de kern van de zaak duidelijk maakt:

Het eerste jaar: "Suikerbolletje, ik maak me echt zorgen om mijn kleine meid. Je hebt een lopende neus en er is niets over deze dingen te vertellen met al deze streptokokken die rondgaan. Ik breng je vanmiddag naar het ziekenhuis voor een algemene controle en een goede nachtrust. Ik weet dat het eten belabberd is, maar ik zal je maaltijden laten brengen door een restaurant. Ik heb het al geregeld met de toezichthouder".

Het tweede jaar: "Luister schat, ik hou niet van het geluid van dat hoesten. Ik heb de dokter gebeld en hem gevraagd zich hierheen te haasten. Ga nu als een braaf meisje naar bed, alsjeblieft, gewoon voor papa".

Het derde jaar: "Misschien kun je beter gaan liggen, schat: er gaat niets boven een beetje rust als je je rot voelt. Ik zal je iets brengen. Heb je soep uit blik?"

Het vierde jaar: "Kijk nou, schat, wees verstandig. Nadat je de kinderen te eten hebt gegeven, de afwas hebt gedaan en de vloer hebt gedweild, kun je maar beter gaan liggen".

Het vijfde jaar: "Waarom neem je niet een paar aspirines?"

Het zesde jaar: "Ik wou dat je gewoon zou gorgelen of zoiets in plaats van de hele avond te zitten blaffen als een zeehond".

Het zevende jaar: "In hemelsnaam, stop met niezen! Probeer je me een longontsteking te bezorgen?"

Volgens het eeuwige doel van God heeft Christus de Kerk liefgehad en Zichzelf ervoor overgegeven. Waaraan de apostel toevoegt:

"Ef. 5: 26-27: 26 Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; 27 Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.

Wanneer de bazuin klinkt, zullen de leden van het Lichaam van Christus de unieke eer hebben om aan de Heer te worden gepresenteerd. Denk er eens over na, zondaars gered door genade, geheiligd door genade en overgeleverd aan heerlijkheid door genade, zullen aan het hemelse leger worden getoond als de trofeeën van Zijn genade! Dit zal op een dag werkelijkheid worden omdat Christus over de sterren stapte in deze wereld van zonde en verdriet om ons terug te verlossen naar God. Hij hield van ons met een opofferende liefde. In dezelfde context zegt de apostel:

"Ef. 5:26-29: 26 Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; 27 Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. 28 Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft

zichzelf lief. 29 Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de Gemeente.

Mannen moeten hun vrouw liefhebben met een offerende liefde. De man moet voor zijn vrouw zorgen en haar beschermen, net zoals Christus dat doet met de kerk. Hij moet haar koesteren zoals hij zijn eigen lichaam doet. Het is algemeen bekend dat mannen zich normaal gesproken in de watten laten leggen als ze op de één of andere manier gewond zijn geraakt. Als een vrouw in de keuken in haar vinger snijdt, doet ze er een verband om en stopt niet met werken. Wanneer een man in zijn vinger snijdt; zal hij waarschijnlijk hechtingen nodig hebben, getrouw het verband verwisselen, regelmatige doses aspirine nemen om de pijn te beteugelen, en meer dan waarschijnlijk een dag werk missen uit angst om tegen de gewonde vinger te stoten!

Paulus illustreert dat, als een man dit soort aandacht aan zijn vrouw schenkt, zij dit natuurlijk zal beantwoorden door zijn leiderschap te volgen. Een vrouw moet worden behandeld als een fijn stuk porselein - kostbaar en gemakkelijk te breken!

HOOFDSCHAP

Zoals we hebben gezien, is volgens Efeziërs 5:23 de man „*het hoofd van de vrouw*”. Hoofdschap betekent leiderschap, dat wil zeggen leiderschap dat door liefde wordt geregeerd. Triest om te zeggen, we zijn allemaal getuige geweest van gezinnen waar de man onbeschaamd heeft verklaard: "Ik ben het hoofd van dit huis", en iedereen moet buigen in angst en beven. Bijgevolg wordt het huishouden gerund als een militair kamp waar er een strikte code van discipline is voor elke overtreding. Dit is geen Bijbels leiderschap. Bijbels leiderschap omvat verantwoordelijkheid, management, liefde en mededogen.

Het is interessant dat toen Paulus aan Timotheüs schreef over de vereisten voor degenen die ouderling wilden worden, hij zegt:

“1 Tim. 3:2-4: 2 Een opziener dan moet onberispelijk zijn, ener vrouwe man, wakker, matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om te leren; 3 Niet genegen tot den wijn, geen smijter, geen vuilgewinzoeker; maar bescheiden, geen vechter, niet geldgierig. 4 Die zijn eigen huis wel regeert, zijn kinderen in onderdanigheid houdende, met alle stemmigheid;

De term "regeren" die hier wordt gebruikt, heeft het idee om voor te zorgen, voor te zitten, te beheren. Hij moet zijn huis effectief beheren. De man is uiteindelijk verantwoordelijk voor het verstrekken van voedsel, kleding en onderdak voor zijn gezin. Hoewel een vrouw vrijwillig kan helpen de last te dragen, leert de Schrift duidelijk:

“1 Tim. 5:8: Doch zo iemand de zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige.

Hoewel de meeste mannen er redelijk goed in slagen in de fysieke behoeften van hun huis te voorzien, slagen velen er niet in een goed voorbeeld te geven in geestelijke zaken. Goddelijk leiderschap omvat het bestuderen van de Schrift, devoties, gebed en ervoor zorgen dat het gezin een vaste plaats heeft om te aanbidden. Het zorgt voor een sfeer waarin elk gezinslid kan groeien in de genade en kennis van onze Heer Jezus Christus. Kinderen die beide ouders op hun knieën zien en Gods leiding zoeken, zullen veel minder snel jeugdcriminelen worden.

Er is een oud gezegde dat nog steeds klopt: "Twee hoofden zijn beter dan één." Aangezien de vrouw ook naar het beeld van God is geschapen, voegt ze veel dingen toe aan de huwelijksrelatie - genade,

intelligentie, ideeën, enz. Daarom is een man goed gediend als hij en zijn vrouw samen beslissingen nemen. De raad, suggesties en waarschuwingen van een vrouw moeten in het besluitvormingsproces zeer zorgvuldig worden afgewogen. Bovendien moeten ze worden uitgevoerd als ze waardevol zijn.

In de regel zullen man en vrouw het gewoonlijk eens zijn over de te volgen handelwijze om een probleem op te lossen. Maar er kunnen momenten zijn dat ze het niet eens zijn over een bepaalde kwestie. In dergelijke gevallen moet de echtgenoot de uiteindelijke beslissing nemen, aangezien hij voor de rechterstoel van Christus verantwoordelijk zal worden gehouden voor alles wat er in het huis gebeurde, zie 2 Kor. 5:10 vgl. Ef. 5:23:

“2 Kor. 5:10: Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Vergelijk dit met:

“Ef. 5:23: Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams.

Degenen die op bedrijfsniveau werken, begrijpen hoe belangrijk het is om de vaardigheden van een werknemer te matchen met de functiebeschrijving die ze willen invullen. Dat heet goed bestuur. In dezelfde zin is het het beste deel van wijsheid als een man verstandig gebruik maakt van de door God gegeven vermogens van zijn vrouw. Ze kan een echte aanwinst zijn in de zaken van het huis. Mijn vrouw is bijvoorbeeld een kei in het werken met cijfers. Ons chequeboek ziet eruit als degene die je in schoolboeken ziet. In feite waren we op een dag bij de bank om een probleem te laten oplossen - dat ze op ons rekeningoverzicht hadden gemaakt - toen de vicepresident langskwam om mijn vrouw te vragen of ze een baan wilde! Hij was op zoek naar iemand die de jongere klanten van de bank kon leren hoe ze een chequeboek moesten invullen.

Natuurlijk weet je al wat ik ga zeggen. Aangezien mijn vrouw bij de First National Bank zou kunnen werken, heb ik al onze financiën aan haar overgedragen. Ze schrijft alle cheques uit, regelt de rekeningen, betaalt de rekeningen, en geloof het of niet, ze geniet ervan. Mag ik als gezinshoofd de boeken bijhouden? Ja! Maar ik heb ervoor gekozen om de verantwoordelijkheid aan haar te delegeren. Soms, als ze niet zeker weet wat ze moet betalen vanwege onverwachte uitgaven, gaan we samen zitten om het uit te zoeken.

Hoofdschap omvat ook planning, doelen, beslissingen, gevoeligheid en verantwoordelijkheid. Zoals we eerder zagen, verklaart de Schrift dat mannen bij hun vrouw moeten wonen “met verstand” (1 Petrus 3:7). Maar het is ook verstandig dat echtgenotes hetzelfde doen. Mannen en vrouwen werken met verschillende besturingssystemen. Zo heeft God ons geschapen. Mannen zijn doelgericht. Of het nu een project rond het huis is of een reis door het land, ze moeten overwinnen!

Dames, de volgende keer dat je een familiereünie bijwoont, loop dan gewoon naar de plek waar de mannen zich hebben verzameld en je zult zien wat ik bedoel. Het gesprek zal waarschijnlijk ongeveer zo gaan: "Ja, Jan, ik heb deze reis in 7 uur en 22 minuten gehaald". "Waarom dat 20 minuten sneller is dan de vorige keer". Waarop opa er aan toevoegt: "Ik herinner me de tijd dat het twee dagen duurde om zoveel kilometers te reizen". Dus als uw man een doel nastreeft, betekent dit niet noodzakelijk dat hij verzuimt aandacht aan u te besteden, hij bereikt alleen maar zijn doel!

De Heilige Geest achtte het noodzakelijk om mannen te instrueren om bij hun vrouw te wonen "overeenkomstig kennis", simpelweg omdat mannen de neiging hebben ongevoelig te zijn. Dit wordt verder bevestigd door de vermaning van Paulus aan de Kolossenzen: *“Gij mannen, hebt uw vrouwen*

lief, en wordt niet verbitterd tegen haar” (Kol. 3:19). Voor zover een vrouw vaak met haar emoties denkt, moet ze zich op haar gemak voelen bij zichzelf voordat ze belangrijke beslissingen neemt. Dit is de reden waarom de meeste mannen een hoge mate van frustratie ervaren als ze met hun vrouw gaan winkelen.

Kort geleden, toen ik thuiskwam van een bijzonder lange reis, zei ik tegen mijn vrouw dat ik een hele dag aan haar wilde wijdden - bezienswaardigheden bekijken, lunchen, winkelen of welke andere manier dan ook waarop ze de dag zou willen doorbrengen! Ze had al een nieuwe blouse willen kopen, dus na de lunch gingen we naar een warenhuis om rond te kijken. Na een paar rekken te hebben doorzocht, vond ze eindelijk iets dat haar aandacht trok. Ze probeerde het, maar besloot dat ze er niet echt om gaf.

Twintig minuten later hield ze iets omhoog en vroeg me wat ik ervan vond. Fantastisch! Ik probeerde behulpzaam te zijn en zei: "Er is hier een kassa, lieverd." Ze was echter nog steeds een beetje onzeker over de keuze, dus droeg ze hem met zich mee terwijl we wat langer rondsnoefden. Als ik ga winkelen, ga ik natuurlijk direct naar het gangpad waar de sleutels zich bevinden, en dan rechtstreeks naar de kassa – slechts 8 minuten! Maar winkelend met mijn vrouw, die zich laat leiden door een ander principe, wist ik dat ik geduld moest hebben. Trouwens, we verlieten de winkel die dag zonder een aankoop te doen!

Bob Jones Sr. zei ooit: "Je kunt niet bewegen zonder wrijving te creëren". Kortom, als je met een bepaalde overtuiging verder gaat, ga je wrijving veroorzaken. Met betrekking tot de huwelijksrelatie zou er veel minder wrijving zijn als man en vrouw binnen de richtlijnen van hun rol zouden leven en zouden proberen elkaar beter te begrijpen.

Het erfgoed van de Heer, naast gezelschap, verschaftte het huwelijk de middelen waardoor de mensheid zich kon voortplanten. Adam en Eva moesten "... vruchtbaar zijn en vermenigvuldigen om de aarde te vullen...". Dit bevel is nooit ingetrokken. In feite werd het na de zondvloed opnieuw bevestigd met Noach en zijn familie bij hun aankomst in de Nieuwe Wereld, zie Gen. 9:1:

“En God zegende Noach en zijn zonen, en Hij zeide tot hen: Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde!

In de dagen van Nimrod, toen de hele aarde één taal sprak, probeerden de mensen zich te verenigen onder de vlag dat er kracht is in eenheid, dat wil zeggen, los van God. Toen de mensen probeerden een stad te bouwen in strijd met Gods bevel, opdat ze niet "naar het buitenland zouden worden verstrooid", verwarde Hij hun taal en verspreidde hen over de hele aarde. Dit resulteerde in de vorming van de naties zoals we die nu kennen. Het is dus Gods wil voor de mensheid om kinderen te baren en de aarde te vullen. De Schrift heeft veel te zeggen over conceptie, geboorte en hoe we onze kinderen moeten opvoeden. Hoewel er een indrukwekkende reeks boeken over deze onderwerpen is geschreven, is het Boek (de Bijbel) de uiteindelijke autoriteit in alle zaken van geloof en praktijk.

DE ZEGEN VAN HET LEVEN

“Joh. 1:1-4: 1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. 2 Dit was in den beginne bij God. 3 Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. 4 In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.

De morele kwesties van leven en dood hebben altijd tot de diepste emotionele reacties geleid. Terwijl de strijd over de oorsprong van het leven tussen schepping en evolutie woedt, is één ding dat verloren

is gegaan in de discussie, namelijk het feit dat alleen leven leven kan voortbrengen. Het leven kan niet voortkomen uit levenloze dingen. De evolutietheorie wil ons doen geloven dat gedurende miljarden jaren "uit het niets iets is voortgekomen" dat geleidelijk evolueerde tot de huidige complexe levensvormen op aarde.

De auteur van "Evolutie in een reageerbuis" stelt dat het leven is ontstaan uit anorganische (levenloze) chemicaliën: "Dit overleven van de sterkste" scenario vindt zelfs plaats op het niveau van moleculen. Op de oorspronkelijke [oer- of tijdloze verleden] aarde moeten chemicaliën met kleine individuele variaties zichzelf hebben gerepliceerd en met elkaar hebben geconcurrerd, dat geloven wetenschappers. De succesvolle hebben geleid tot de complexe biologische moleculen die tegenwoordig levende organismen dienen".

George Wald, de auteur van "De Natuur en Scheikunde van het leven" verklaart nadrukkelijk: "Je hoeft alleen maar de omvang van deze taak te overwegen om toe te geven dat de spontane generatie [d.w.z. leven dat op de een of andere manier voortkomt uit slijm of een andere anorganische vorm] van een levend organisme onmogelijk is. Natuurlijk verzetten evolutionisten zich vaak tegen zichzelf, zoals blijkt uit de verklaring van Sir Fred Hoyle: "De kans op spontane vorming van leven uit levenloze materie is één tot een aantal van 40.000 nullen daarna".

Wauw! Je moet toegeven dat dit enkele gewichtige uitspraken zijn. Toen ik ze las, moest ik meteen aan een passage uit de Schrift denken: "*Ze beleden wijs te zijn en werden dwazen*". Het evolutionaire denken mist enig geloofwaardig bewijs. Het is allemaal gebaseerd op aannames, die nooit zijn onderbouwd. Bovendien moet worden opgemerkt dat noch evolutie noch schepping wetenschappelijk kan worden bewezen. Het komt dus in wezen neer op een kwestie van geloof. Of we moeten ons vertrouwen stellen in de evolutietheorie, dat het leven is ontstaan in een primitieve soep van chemicaliën, of dat God alle dingen heeft geschapen.

Omdat de mens feilbaar is en vaak vatbaar voor fouten, geloven we liever in het Bijbelse scheppingsverhaal. God schiep alle dingen in hemel en aarde in zes letterlijke dagen van vierentwintig uur. Op de zesde dag vormde Hij de mens uit het stof van de aarde en blies de levensadem in zijn neusgaten. Maar dat levenloze omhulsel van klei werd pas een levend wezen nadat God de levensadem had geschonken: "In Hem was leven."

Als een voortplanting van God heeft de mens het vermogen om, zoals Hij wil, het leven voort te brengen via de natuurlijke middelen van conceptie en geboorte. De huwelijksrelatie verschaft dus het biologische mechanisme om nakomelingen voort te brengen.

"Psalm 127:3-5: 3 Ziet, de kinderen zijn een erfdeel des Heeren; des buiks vrucht is een beloning. 4 Gelijk de pijlen zijn in de hand eens helds, zodanig zijn de zonen der jeugd. 5 Welgelukzalig is de man, die zijn pijlkoker met dezelve gevuld heeft; zij zullen niet beschaamd worden, als zij met de vijanden spreken zullen in de poort.

Kinderen zijn het erfdeel van de Heer — ze behoren Hem toe. Als Hij ons zegent met het gekletter van kleine voetstapjes door het huis, verwacht Hij van ons dat we onze kinderen opvoeden als instrumenten van lofprijzing en dankzegging. Kinderen worden vergeleken met pijlen in de hand van een machtige man; ze tonen de kracht van onze jeugd terwijl ze de vervulling van Gods voornemen om de aarde te vullen bevorderen. "Gelukkig [of gezegend] is de man die zijn pijlkoker er vol van heeft." In Davids dagen bevatte een pijlkoker ongeveer twaalf pijlen. Dus, gelukkig is de man die twaalf kinderen heeft!

Een kind opleiden

“Ez. 6:1-4: 1 Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den Heere; want dat is recht. 2 Eert uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte), 3 Opdat het u welga, en dat gij lang leeft op de aarde. 4 En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren.

Merk op dat de apostel kinderen opdraagt hun ouders te gehoorzamen. Met andere woorden, het is niet iets dat vanzelfsprekend is voor een kind. Dat kleine bundeltje vreugde heeft een oude natuur, die soms gemeen en bedrieglijk is, terug praat, driftbuien krijgt en ronduit irritant kan zijn. Als u een ouder bent, hoeven we niet meer te zeggen. Maar hoe leren we onze kinderen gehoorzamen zonder ze vast te binden en te muilkorven tot ze eenentwintig zijn?

De populaire humanistische benadering van onze tijd zegt: laat kinderen zichzelf uiten, geef ze nooit een pak slaag, simpelweg omdat je ze misschien hun leven lang remt. Deze filosofie zorgt er echter voor dat kinderen assertief en in sommige gevallen zelfs veeleisend worden. **Tegenwoordig leiden kinderen voor het grootste deel hun ouders op. Ze leren snel hoe ze hun ouders moeten manipuleren om hun zin te krijgen - de oude natuur is zelfs op jonge leeftijd sluw!**

Waarschijnlijk hebben de meesten van ons ooit dezelfde ervaring gehad tijdens het winkelen in een supermarkt: je passeert een moeder die ontspannen een kar door het gangpad duwt terwijl een lief klein driejarig kind geniet van de rit. De volgende keer dat je ze passeert, is deze kleine man veranderd in een kleine dictator die uit volle borst schreeuwt omdat hij uit de kar wil. Wanhopig probeert moeder met haar driejarige te redeneren, als dat mogelijk is: "Schat, mama gaat het papa vertellen." Hij weet echter al dat papa alleen maar zijn stem zal verheffen. Terwijl het geschreeuw intensiveert, probeert ze een nieuwe tactiek: "Als je stopt met huilen, koopt mama een ijshoorntje voor je." Maar normaal gesproken krijgt hij zijn zin plus de ijstraktatie! ! Inmiddels zijn de meesten op weg naar de uitgangen terwijl ze de sympathie-aanpak probeert: "Je gaat mama aan het huilen maken." Ondertussen sta je daar te denken dat hier iemand zou moeten huilen, maar het zou niet mama moeten zijn. Beschaamd, geeft ze uiteindelijk toe en merkt dat ze haar aanhoudende kleine man door de winkel achtervolgt. Hij heeft zich effectief uitgedrukt.

Zoals we hebben gezien, zijn kinderen een geschenk van de Heer. Ze zouden dus een zegen moeten zijn, geen reden tot bezorgdheid. Een kind moet tijdens die vroege ontwikkelingsjaren goed worden opgevoed, anders zullen de ouders een wervelwind oogsten als het zijn tienerjaren bereikt. De fout die de meeste ouders maken is wachten met het nemen van disciplinaire maatregelen tot hun zoon of dochter vijftien wordt. De cruciale periode om een kind te leren gehoorzaam te zijn, is vanaf de geboorte tot ongeveer tien jaar oud. Er is een tijdloos principe in het boek Spreuken dat, als het consequent wordt toegepast, ouders veel hartzeer zal besparen.

“Spreuken 22:6: Leer den jongen de eerste beginselen naar den eis zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken.

Interessant is dat Salomo hier de term „trainen” gebruikt in plaats van te onderwijzen. Natuurlijk leren we onze kinderen dagelijks het verschil tussen goed en kwaad, maar ze moeten getraind worden om toe te passen wat ze geleerd hebben. Het Hebreeuwse woord "trainen" heeft het idee om het karakter te vormen, te oefenen, en gehoorzaam te zijn aan bevelen. Ouders moeten regels opstellen voor acceptabel gedrag dat hun kinderen moeten gehoorzamen en als ze niet gehoorzaam zijn, moet de juiste discipline worden toegediend. Helaas is het familiehuisdier meestal meer gehoorzaam aan instructies dan de kinderen die in hetzelfde huis wonen.

Volgens de Schrift zou de juiste vorm van streng onderricht het toepassen van de roede moeten zijn.

“Spreuken 22:15: De dwaasheid is in het hart des jongen gebonden; de roede der tucht zal ze verre van hem wegdoen.

Kortom, een goed pak slaag, voor de broek, leert het kind effectief dat er consequenties zijn aan het overtreden van de regels. Hoewel de meeste ouders het gevoel hebben dat hun hart eruit wordt gescheurd, is het veel beter voor godvrezende ouders om hun kinderen te straffen dan dat de overheid dat moet doen wanneer ze jong volwassenen worden. Ze zullen dan niet zo begripvol zijn.

Moeders en vaders mogen nooit toestaan dat hun kinderen hen in het openbaar in verlegenheid brengen, hoewel het ons allemaal wel eens is overkomen. De remedie bij ons thuis was altijd om in het bijzijn van anderen een pak slaag te geven bij onhandelbaar gedrag.

Als uw kinderen zich een paar keer schamen, zullen ze niet zo geneigd zijn om op te treden. Ik weet het, ik weet het, die krokodillentranen kunnen je hart zeer doen. Maar wat zou je liever hebben: dat je kinderen tranen vergieten terwijl ze opgroeien als gevolg van je liefdevolle discipline, of dat je tranen huilt over hun opstandige daden als ze meerderjarig zijn?

Hoewel een kind consequent gedisciplineerd moet worden, mag het op geen enkele manier worden misbruikt. Kinderen moeten gehoorzamen uit liefde en respect, niet uit angst. Paulus voegt eraan toe:

“Ef. 6:4: En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren.

Deze zin lijkt in het begin misschien vreemd, vooral omdat moeders het leeuwendeel van de tijd met de kleintjes doorbrengen. Maar uiteindelijk zullen de vaders verantwoordelijk worden gehouden voor de Rechterstoel van Christus met betrekking tot het al dan niet opvoeden van hun kinderen in de dingen van de Heer.

George Douglas schrijft deze verhelderende woorden: "Een vader is geen anker om ons tegen te houden, noch een zeil om ons daarheen te brengen, maar altijd een leidend licht wiens liefde ons de weg wijst".

Aangezien vaders de neiging hebben om aanmatigend te zijn, waarschuwt Paulus vaders om heel voorzichtig te zijn dat ze hun kinderen niet provoceren of irriteren. Vaders zijn geneigd om dingen maandenlang te laten glijden totdat iets een overreactie veroorzaakt, wat resulteert in een vorm van onredelijke discipline. Dit noemen we het veranderen van de regels.

Stel je voor dat je een honkbalwedstrijd bijwoonde en elke inning de spelregels veranderden. In plaats van drie strikes en je bent uit, krijgt de slagman vijf strikes voordat hij uit is. Maar wanneer de thuisploeg komt slaan, herziet de scheidsrechter de regels. Het duurde niet lang of je zou zo gefrustreerd zijn dat je je handen van ergernis in de lucht zou gooien. Maar dit is vaak precies wat er thuis gebeurt. Als de regels eenmaal zijn vastgesteld, moeten ze consequent worden toegepast. Als de kinderen niet aan de kroonluchters mogen slingeren, moeten ze onmiddellijk worden gestraft als ze worden betrapt.

EER UW VADER EN MOEDER

Zowel vaders als moeders hebben een door God gegeven verantwoordelijkheid om hun kinderen de wegen van de Heer te leren. Ze worden niet alleen maar met de Schrift geprikkeld of slechts een heleboel feiten meegedeeld, maar ze worden aangemoedigd om het Woord van God een deel van hun

leven te maken. De beste leraar dient altijd als gids. Er is een kleine passage weggestopt in het Oude Testament die ons wat richting zal geven:

“Deut. 6:5-7: 5 Zo zult gij den Heere, uw God, liefhebben, met uw ganse hart, en met uw ganse ziel, en met al uw vermogen. 6 En deze woorden, die ik u heden gebiede, zullen in uw hart zijn. 7 En gij zult ze uw kinderen inscherpen, en daarvan spreken, als gij in uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en als gij nederligt, en als gij opstaat.

Hoewel deze instructies onder de wet aan Israël werden gegeven, kunnen we uit deze passages een ander aloud principe afleiden. Onze wandeling door het leven geeft ons duizenden kansen en lessen om het werk van God met onze kinderen te delen. Hier zijn een paar suggesties.

Als je thuis rond een knapperend vuur zit, is het een goed moment om de kleintjes die zich aan je voeten hebben verzameld te leren hoe God Sadrach, Mesach en Abednego uit de vurige oven heeft verlost. Denk er eens over na, geen haar op hun hoofd was geschroeid. Als je langs de rand van de Grand Canyon loopt, wat een geweldige kans om met de kinderen te delen dat de Grand Canyon gedurende miljarden jaren niet is uitgesleten door de Colorado-rivier, zoals evolutionaire geologen ons vertellen. Het werd eerder gevormd in de dagen van Noach toen God de aarde oordeelde met een catastrofale universele vloed, zie Ps. 104:6-9:

“6 Gij hadt ze met den afgrond als een kleed overdekt; de wateren stonden boven de bergen. 7 Van Uw schelden vloten zij, zij haastten zich weg voor de stem Uws donders. 8 De bergen rezen op, de dalen daalden, ter plaatse, die Gij voor hen gegrond hadt. 9 Gij hebt een paal gesteld, dien zij niet overgaan zullen; zij zullen de aarde niet weder bedekken.

Als mama en papa elke avond bidden voordat ze rusten gaan, leren de kleintjes al snel hoe belangrijk gebed is. Daag ze uit om te bidden op welk gebied de Heer ze op een dag zou kunnen gebruiken. 's Ochtends rond de ontbijttafel zou het gesprek ongeveer zo kunnen gaan: 'Denk eens aan, de hemel kan op dit moment in beweging zijn. Misschien is het vandaag de dag dat de Heer zal terugkeren.'

“Ef. 6:2-3: 2 Eert uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte), 3 Opdat het u welga, en dat gij lang leeft op de aarde.

Er zijn twee voordelen wanneer kinderen hun ouders eren. Paulus begint met te zeggen: „opdat het u welga“. Kortom, als een kind zijn ouders eert, zal hij een goed geweten hebben dat hij hen goed heeft gedaan en daardoor ook God heeft verheerlijkt. Het tweede voordeel is de belofte van langdurige jaren waarnaar wordt verwezen door de zin: "dat gij lang leeft op de aarde". Dit betekent niet dat alle jonge mensen die op jonge leeftijd overlijden noodzakelijkerwijs hun ouders niet geëerd hebben. Het betekent wel dat ze zullen ontsnappen aan veel van de valkuilen van het leven die hun leven zouden kunnen verkorten.

Een jonge man die bijvoorbeeld de waarschuwing van zijn ouders in acht neemt dat snelheid dodelijk is, zal nooit zijn leven verliezen omdat hij te hard reed. Als een dochter haar ouders gehoorzaamt om nooit met een vreemde in een auto te stappen, wordt de kans dat ze een slachtoffer van moord wordt aanzienlijk kleiner. Ouders zouden moeten overwegen om hun tien-, elf- en twaalfjarigen mee te nemen naar een reddingsmissie. Ik heb een aantal keren gepredikt in de Pacific Garden Mission in Chicago en ben diep geraakt door de ervaring. U bent er zelf getuige van geweest hoe de zonden van immoraliteit, alcoholisme, gokken en drugsmisbruik levens verwoesten. Gelukkig hebben veel van deze arme zielen Christus leren kennen, **maar ze moeten wel leven met de gevolgen van hun ongehoorzaamheid.**

“Ef. 6:1: Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den Heere; want dat is recht.

Trouwen, scheiden en hertrouwen

Een studie over het instituut van het huwelijk zou onvolledig zijn zonder het onderwerp echtscheiding en hertrouwen te behandelen. Soms bevinden de heiligen zich in een reeks omstandigheden die buiten hun controle liggen.

Voor degenen die gescheiden zijn en deze regels lezen, willen wij u laten weten dat God van u houdt en dat het Zijn wil is dat u een productief Christelijk leven blijft leiden tot lof van Zijn glorie. Het laatste wat iemand nodig heeft die een pijnlijke echtscheiding heeft doorgemaakt, is bekritiseerd of verwaarloosd te worden door de plaatselijke vergadering, hoewel dit helaas vaak het geval is. Ze zijn alreeds ontroostbaar over de zaak. Wat ze nodig hebben is ons medeleven en een helpende hand om hun leven weer op de rails te krijgen. Met Gods hulp willen we onderzoeken wat de Schrift leert over echtscheiding en hertrouwen tijdens de bedeling van genade waarin wij nu leven. Mogen wij ons allen nederig onderwerpen aan de raad van Zijn wil.

“1 Kor. 7:10-11: 10 Doch den getrouwden gebiede niet ik, maar de Heere, dat de vrouw van den man niet scheidt. 11 En indien zij ook scheidt, dat zij ongetrouwd blijve, of met den man verzoene; en dat de man de vrouw niet verlate.

HET CHRISTELIJKE HUWELIJK

Hier is het absoluut noodzakelijk om te onthouden dat we niet langer onder de wet zijn, maar onder de genade zie Rom. 6:14:

“Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Zoals we weten, wekte God een nieuwe apostel op en gaf hem de opdracht om naar de Heidenen te gaan. Daarom moeten we naar de apostel Paulus kijken voor onze marsorders voor vandaag. In zijn brieven hebben we de geboden van Christus met betrekking tot de voorschriften voor de huwelijksrelatie die van bijzonder belang moeten zijn voor degenen onder ons die het Woord der waarheid recht snijden, zie 2 Tim. 2:15:

“Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Na de kwestie van het celibaat te hebben behandeld, presenteert Paulus nu verschillende dilemma's waarin de leden van het Lichaam van Christus verweekt kunnen raken, samen met het juiste antwoord.

Met de verandering in bedelingen gaf de Heer een nieuwe openbaring aan de apostel Paulus met betrekking tot gelovigen in Christus. Wanneer een geredde man en vrouw verenigd zijn in een heilig huwelijk, zijn ze samengebonden tot de dood hen scheidt, volgens de verzen 10 en 11 van 1 Kor. 7. Aangezien echtparen die de Heer kennen één gelijk span vormen, is het de richtlijn van God dat ze nooit scheiden.

Daarom is het essentieel dat jonge stellen, die een huwelijk overwegen, ervoor zorgen dat ze bereid zijn een levenslange verbintenis aan te gaan. Mogen wij de lezer nogmaals herinneren aan de plechtige woorden van de traditionele huwelijksceremonie dat het huwelijk 'niet lichtvaardig mag worden aangegaan; maar eerbiedig, discreet, weloverwogen en in de vreze Gods”.

Maar wat als er zich een ernstig probleem in het huwelijk voordoet?

Als een vrouw bijvoorbeeld in een gewelddadige relatie terechtkomt, heeft ze het volste recht om van haar man te scheiden, in de zin van bij hem weg gaan (dus geen echtscheiding) totdat hij hulp krijgt. Ze mag zichzelf of haar kinderen nooit in gevaar brengen. Een vrouw is geen bokszak; ze is geschapen naar het beeld van God. Let op deze woorden en let goed op, een man die zijn vrouw slaat, slaat het beeld van God. In het geval dat haar man de raad van een godvrezende herder weigert en doorgaat met zijn zondige gedrag, kan de vrouw gescheiden blijven tot een tijd van berouw. Ze mag echter niet van hem scheiden (geen echtscheiding).

Wanneer zich huwelijksproblemen voordoen verdient het altijd de voorkeur dat zowel de man als de vrouw samen de counselingssessies bijwonen. Er moet nog steeds contact zijn tussen het paar, in een gecontroleerde omgeving, als ze ooit hopen het probleem op te lossen. Een (gelovige) vertrouwenspersoon is op zulke momenten onontbeerlijk aangezien hij optreedt als onpartijdige bemiddelaar. God heeft hem het gereedschap gegeven om een Bijbelse oplossing voor het probleem te vinden.

Als haar man op het punt komt waarop hij de dwaling van zijn wegen inziet en berouw heeft, zou ze meer dan bereid moeten zijn om zich met hem te verzoenen. Genade zal de dwalende partij altijd vergeven. Zoals de apostel zegt:

Kol. 3:13: Verdragende elkander, en vergevende de één den anderen, zo iemand tegen iemand enige lacht heeft; gelijkerwijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo.

Als we verder gaan, stel eens voor dat een gelovige vrouw overspel pleegt met een andere man. Ze zit gevangen in de strik van Satan en leeft in zonde. Opdat ze de ernst van haar zondige levensstijl zou begrijpen, zou haar man onmiddellijk van haar moeten scheiden (geen echtscheiding) tot een tijd van berouw. Nogmaals, echtscheiding is geen optie voor de gelovige in Christus. Hoewel de ervaring pijnlijk kan zijn, de wonden diep, zal genade de instructies van de Geest volgen:

“Ef. 4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

In beide bovengenoemde gevallen hebben Christelijke echtparen, die onvoorziene problemen ervaren, één van de twee opties, ofwel uit elkaar gaan of zich met elkaar verzoenen (1 Kor. 7:11).

Maar hoe zit het met Christelijke echtparen die zijn gescheiden (echtscheiding) en waarvan de man en de vrouw zijn hertrouwd of beide zijn hertrouwd? Misschien waren ze niet op de hoogte van deze instructies. Deze zaak valt onder het domein van de toegeeflijke wil van God. Aangezien acties uit het verleden 'tot de eeuwen behoren', is onze raad altijd hetzelfde. Paulus zegt:

“Fil. 3:13-14: 13 Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. 14 Maar één ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Met andere woorden, u kunt het verleden niet veranderen, maar u kunt bovenstaande huwelijksregels toepassen op uw huidig huwelijk. Gods vergeving strekt zich uit tot verbroken relaties. De gelovige is misschien niet volmaakt in dit leven, maar hij is vergeven. Degenen die zich in deze omstandigheden bevinden, hebben ons vaak verteld dat, hoewel ze enigszins terughoudend zijn in het bekleden van leidinggevende posities, de Heer ze op grote schaal heeft gebruikt op andere terreinen van dienstbetoon. Er zijn inderdaad tienduizend dingen die voor Christus moeten worden volbracht en elk lid van Zijn Lichaam zou aan de zaak moeten bijdragen, ook degenen die de brokstukken van een

verbroken relatie oppakken. Ons gebed is dat God onze plaatselijke gemeenten zal belasten om actief manieren te zoeken om deze vermoeide zielen het gevoel te geven deel uit te maken van de bediening.

HET ONGELIJK JUK HUWELIJK

"1 Kor.7:12-14: 12 Maar den anderen zeg ik, niet de Heere: Indien enig broeder een ongelovige vrouw heeft, en dezelve tevreden is bij hem te wonen, dat hij ze niet verlate; 13 En een vrouw, die een ongelovigen man heeft, en hij tevreden is bij haar te wonen, dat zij hem niet verlate. 14 Want de ongelovige man is geheiligd door de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.

De zin van Paulus: "*Maar den anderen zeg ik, niet de Heere...*" is niet minder gezaghebbend dan de vorige. De geïnspireerde apostel laat alleen maar zien dat hij in de voorgaande passages een directe openbaring van de Heer had ontvangen. Nu, in het licht van deze nieuwe omstandigheden, behandelt Paulus een andere huwelijkskwestie onder leiding van de Heilige Geest (1 Kor. 7 vers 40). Hier maken we kennis met een huwelijk met een ongelijk juk. "*En een vrouw, die een ongelovigen man heeft, en hij tevreden is bij haar te wonen, dat zij hem niet verlate*". Dit kan een geval zijn waarbij twee ongelovigen zijn getrouwd, maar in de loop van de tijd leert één van hen Christus kennen als zijn persoonlijke Verlosser. Sommigen zouden kunnen concluderen dat, aangezien zij nu een ongelijk span vormen, de gelovige partner het huwelijk moet verbreken.

Het tegendeel is echter waar. Als de ongelovige partner bereid is de relatie voort te zetten, mag de gelovige niet vertrekken. Volgens de Schrift is "*Want de ongelovige man is geheiligd [d.w.z. apart gezet voor het huwelijk, niet voor redding] door de vrouw... anders waren uw kinderen onrein; maar nu zijn ze heilig*". Kortom, God eert het huwelijk ter wille van de gelovige. Bovendien classificeert Hij alle kinderen die uit de relatie zijn geboren als legitiem. Daarom moet iedere poging gedaan worden, door Gods genade, om het huwelijk te laten werken.

Deze regeling dient een tweeledig doel. Behalve dat de kinderen de kans krijgen om door hun natuurlijke ouders grootgebracht te worden, kan de ongelovige echtgenoot voor de Heer gewonnen worden. Paulus stelt de vraag: "*Want wat weet jij, vrouw, of jij den man zult zalig maken?*" (1 Kor. 7:16). Natuurlijk heeft een gelovige vrouw geen macht om haar man te redden, maar ze kan hem door haar getrouwe getuigenis van het oordeel bevrijden. De kans dat haar man tot Christus wordt bekeerd, is veel groter omdat hij herhaaldelijk aan het evangelie wordt blootgesteld.

Misschien moet hier een woord van waarschuwing worden toegevoegd voor degenen die mogelijk samenleven met een niet-geredde geliefde. Val een ongelovige nooit lastig met het evangelie, dit zal alleen maar dienen om hem van de Heer te vervreemden. We lazen onlangs over een dame die de kranten van haar man vol propte met traktaten. Elke keer dat hij ze opende, werd hij overladen met het evangelie. Toen dit niet werkte, stemde ze elke ochtend zijn autoradio af op de christelijke radiozender. Hoewel dit ingenieuze methoden zijn, zal een ongelovige echtgenoot eerder voor Christus worden gewonnen door het goddelijke voorbeeld van zijn vrouw. Petrus geeft ons deze verhelderende woorden:

"1 Petrus 3:1-2: 1 Desgelijks jij vrouwen, zijt uw eigenen mannen onderdanig; opdat ook, zo enigen den Woorde ongehoorzaam zijn, zij door den wandel der vrouwen zonder Woord mogen gewonnen worden; 2 Als zij zullen ingezien hebben uw kuisen wandel in vreze.

HERTROUWEN

Er zijn veel predikanten die vinden dat hertrouwen onder alle omstandigheden ontoelaatbaar is. Hoewel we hun overtuiging hoog in het vaandel hebben staan, geloven we dat de apostel de vrijheid geeft om onder bepaalde omstandigheden te hertrouwen. Laten we aannemen dat een gelovige vrouw geprobeerd heeft trouw te blijven aan haar man, maar na twee of drie jaar genoeg heeft van al deze 'religie'. Hij had er niet op gerekend om te trouwen met een 'religieuze fanaticus' die niet langer zou deelnemen aan dronken buien of hun belastingen zou bedriegen - hij wil eruit! Er is dus sprake van een opzettelijke desertie van zijn kant. Onder deze omstandigheden geeft de apostel de volgende raad.

“1 Kor. 7:15: Maar indien de ongelovige scheidt, dat hij scheidt. De broeder of de zuster wordt in zodanige gevallen niet dienstbaar gemaakt; maar God heeft ons tot vrede geroepen.

Het lijkt ons duidelijk uit deze passage dat, als de ongelovige een echtscheiding aanvraagt, "laat hem vertrekken". Voor zover de omstandigheden buiten de macht van de gelovige liggen "is een broeder of zuster in zulke gevallen niet gebonden....".

Sommigen hebben geconcludeerd "dienstbaar" hier een verwijzing is naar de slavernij van de zonde. De directe context gaat echter niet over de zondekwestie, maar over het huwelijk. Het is onze vaste overtuiging dat de gelovige niet gebonden is aan het huwelijk met ongelijk juk. Het tegenovergestelde van dienstbaarheid is vrijheid; daarom staat het de gelovige vrij om te hertrouwen, maar alleen in de Heer (1 Kor. 7:39). Maar hoe brengen we wat de apostel hier in 1 Korintiërs zegt in overeenstemming met Romeinen?

“Rom. 7:1-3: 1 Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? 2 Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. 3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspelster is, als zij eens anderen mans wordt.

Allereerst moeten we niet vergeten dat Romeinen en 1 Korintiërs beide zijn geschreven tijdens de vroege bediening van Paulus. Aangezien Paulus een bijzondere openbaring van de Heer ontving over de huwelijksrelatie onder genade (1 Korintiërs 7:10-16), betekent dit dat de passage in Romeinen 7 geïnterpreteerd zou moeten worden in het licht van de brief aan de Korintiërs.

Natuurlijk gebruikt Paulus de huwelijksrelatie om aan te tonen dat we vrij zijn van de wet, net zoals een vrouw vrij zou zijn van de huwelijkswet als haar man zou overlijden. Hier moet eraan worden herinnerd dat de Schrift in de eerste plaats aan gelovigen werd geschreven; daarom lijkt het duidelijk dat de apostel degenen in gedachten heeft die onder een gelijk juk in de banden van het heilige huwelijk stonden.

Hij geeft ons echter een verdere openbaring over de kwestie en gaat hij daar in 1 Korintiërs 7 veel gedetailleerder op in, alwaar een ongelijke situatie kan ontstaan. God begint altijd met het ideaal. Bijvoorbeeld, onder de wet trof Hij alleen een voorziening in het offersysteem voor "zonden van onwetendheid". Zijn uitverkoren volk zou zeker nooit vrijwillig tegen Hem zondigen, zie Lev. 4:27-29:

“27 En zo enig mens van het volk des lands door afdwaling zal gezondigd hebben, dewijl hij iets doet tegen een van de geboden des Heeren, dat niet gedaan zou worden, zodat hij schuldig is; 28 Of men zijn zonde, die hij gezondigd heeft, aan hem zal bekend gemaakt hebben; zo zal hij tot zijn offerande brengen een jonge geit, een volkomen wijfje, voor zijn zonde, die hij gezondigd heeft. 29 En hij zal zijn

hand op het hoofd des zondoffers leggen; en men zal dat zondoffer slachten in de plaats des brandoffers.

Maar in werkelijkheid begingen ze elke zonde onder de zon, keer op keer. Zo stelde God genadig de Grote Verzoendag in om de zonden van de natie te bedekken. Met betrekking tot het huwelijk is de norm altijd één man voor één vrouw geweest, zie Matth. 19:4-6:

"4 Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw? 5 En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn; 6 Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheid de mens niet.

Niettemin stond God volgens de wet echtscheiding toe vanwege de hardheid van Israëls hart.

Vandaag de dag wordt, door genade, de dwalende partij vergeven opdat er verzoening zou kunnen plaatsvinden. Verder is er in het geval van een huwelijk met een ongelijk juk een nieuwe regeling toegevoegd. Als de ongelovige het huwelijk verlaat, mag de gelovige partij hertrouwen, maar alleen in de Heer (1 Kor. 7:15,39). In wezen heeft God ons tot vrede geroepen.

"1 Kor. 7:15 en 39: 15 Maar indien de ongelovige scheidt, dat hij scheidt. De broeder of de zuster wordt in zodanige gevallen niet dienstbaar gemaakt; maar God heeft ons tot vrede geroepen.....39 Een vrouw is door de wet verbonden, zo langen tijd haar man leeft; maar indien haar man ontslapen is, zo is zij vrij, om te trouwen, dien zij wil, alleenlijk in den Heere.

Hoewel het huwelijk tegenwoordig licht wordt opgevat, moeten degenen onder ons die de Heer kennen het hoog in het vaandel dragen. Deze zaken moeten ter wille van de Heer serieuzer worden genomen, opdat het Woord van God niet wordt gelasterd. Het is essentieel om onze jonge mensen op jonge leeftijd te leren dat ze alleen met gelovigen mogen uitgaan en trouwen. "Maar dat is zo bekrompen!" Hoe het ook zij, maar ik heb aan de andere kant van de behandelafel gezeten met te veel schipbreukelingen. De verhalen zijn hartverscheurend. Het zal niet zo bekrompen lijken als je dochter thuiskomt van de universiteit en zegt dat ze smoorverliefd is geworden op een niet-geredde jongeman met een geschiedenis van drugsmisbruik.

Christelijke ouders en plaatselijke gemeenten moeten samenwerken om het toegenomen aantal echtscheidingen als gevolg van huwelijken onder ongelijk juk, dat wil zeggen huwelijken die bewust zijn aangegaan, te beteugelen. Degenen die dat wel hebben, zullen meestal de eersten zijn om je te vertellen dat het extreem moeilijk is. We hebben allemaal ouders horen zeggen dat de betrokkenheid van hun zoon of dochter bij een niet-geredde datingpartner puur platonisch is. Maar waarom zou u hen aanmoedigen om emotioneel betrokken te raken bij een relatie die nooit tot wasdom kan worden gebracht? Wanneer de tijd komt om de relatie te verbreken, zal de ongelovige het gewoon niet begrijpen, hoeveel uitleg er ook wordt gegeven. Helaas komen degenen die zich op deze manier verstrikken meestal in huwelijken met ongelijke jukken terecht.

De Schrift geeft een duidelijke leerstelling over deze kwestie: zie 2 Kor. 6:14:

"Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; (partnerschappen, huwelijk, enz.) want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?"

God wil alleen wat het beste voor ons is. Ons huwelijk kan inderdaad de tand des tijds doorstaan als we alleen de raad van Zijn wil gehoorzamen.

HET EVANGELIE VAN REDDING

Het Woord van God leert: "*Het loon van de zonde is de dood!*" Dus toen Christus over de sterren stapte in deze wereld van zonde was de dood machteloos over Hem. Christus kende geen zonde. Hij was het zondeloze, vlekkeloze Lam van God; daarom kon de dood zijn ijzige greep niet op de schouder van onze Heer leggen. Vertel me dan eens, hoe komt het dat Hij aan het einde van Zijn aardse bediening lijdt en sterft in schaamte en schande? Ziet u, Christus stierf niet voor Zijn zonden, want Hij kende geen zonde. Hij stierf voor jouw zonden en mijn zonden op het wrede kruis. Onze zonden en ongerechtigheden werden op Hem gelegd, opdat Hij ons terug zou kunnen verlossen naar God door Zijn kostbaar bloed.

Nu keert God zich naar een verloren en stervende wereld met het goede nieuws van Golgotha. Geloof gewoon dat Christus voor uw persoonlijke zonden stierf, begraven werd, en op de derde dag weer opstond, en God zal u wonderbaarlijk redden van de komende toorn volgens de rijkdom van Zijn genade. Kent u de vreugde van vergeven zonden? Zo niet:

"Hand. 16:31:Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden....."

"1 Kor. 15:3-4: 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

"Rom. 4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.